

LA PUBLICITAT

REDACCIO I OFICINES PASSEIG DE GRACIA, 34. BAIXOS. — TELEF. 1451-A. BARCELONA, diumenge, 4 de febrer de 1923 TALLERS D'IMPREMTA CARRER DE BARCELONA, 11 I 13. — TELEF. 1316

EDITORIAL

L'exemple de la Bisbal

Aquell famós jutge anticatalà de La Bisbal que havia donat ocasió a sorollosos incidents i conflictes, ha estat tret per fi de la ciutat empordanesa. El trasllat d'aquest funcionari judicial té el caràcter d'un càstig a les seves extralimitacions i a les seves ofenses a Catalunya. És veritat que el jutge de La Bisbal mereixia un càstig més sever. Però tot aquell que coneixi el procedir de l'Estat espanyol davant els funcionaris acusats de greuges al sentiment català, es farà càrrec que el trasllat és l'única forma de punició que dins el règim espanyol podem esperar els catalans.

No cal creure, tanmateix, que el càstig hagi vingut d'una manera espontània, ni que respongui a cap criteri de justícia sostingut pel Poder central. Aquesta victòria és purament catalana. Dues forces hi han contribuït: en primer lloc, el poble de La Bisbal, admirablement solidari en la seva actitud de boicotatge al jutge anticatalà; en segon lloc, l'actuació persistent i valenta de la Unió Jurídica Catalana, que a despit de totes les resistències oficials presentà davant l'Audiència de Girona la querrel·la contra el funcionari culpable d'haver ofès la nostra llengua i la nostra bandera.

Si en cada cas d'aquesta mena els catalans es portessin amb el coratge i amb la perseverança dels bisbalencs, ben aviat posaríem a tot Catalunya un aturador a les agressions de què sovint som víctimes per part dels forasters; tinguin o no càrrecs oficials. La continuació del jutge de La Bisbal en el seu lloc s'havia fet per part d'aquest verament impossible, fins al punt que hauria rebut amb conhort, si no amb joia, la notícia del trasllat.

Davant el desafiament que la presència d'aquest funcionari significava pel als ciutadans de La Bisbal, s'havia fet al seu voltant un buit complet. Nombroses botigues de la població es negaven a vendre res al jutge i als seus. Li era privada l'entrada a totes les societats. Ningú li adreçava la paraula ni el saludava. El seu fill, que amb una criatura anticatalana havia motivat un dels incidents més greus, feia de pianista en un cinematògraf de la ciutat. No havent volgut prescindir-ne el propietari de l'espectacle, els bisbalencs deixaren desert el local fins al punt que el cinematògraf hagué de plegar, i no tornà a obrir-se fins que es donà la promesa formal que no hi tornaria el mateix pianista. Algunes d'aquestes mesures no s'adopten mai sense una íntima recança; però el procedir del jutge i de la seva família les feien plenament justes i necessàries.

D'altra banda, s'ha demostrat en el cas de La Bisbal l'eficàcia de l'organització en la lluita patriòtica. Des de bon principi els bisbalencs se sentiren assistits i encoratjats per la Unió Jurídica Catalana. Passant per damunt de totes les dificultats i donant proves d'una decisió infrangible, la Unió Jurídica arribà allí a vola. Ni la suspensió del miting de La Bisbal, ni la celebració de l'acte de la vista a porta tancada, pogueren desbarbar l'acció dels homes de lleis que han creat un instrument de defensa jurídica al servei de la causa de Catalunya i dels catalans vexats pel Estat espanyol i els seus funcionaris.

Que tots els catalans prenguin exemple del cas de La Bisbal. Per arribar al nostre poble la convicció que té en les seves pàgines el secret del respecte a la personalitat catalana i de l'alliberament de la nació. Si sabem posar el coratge i la perseverança a l'alcada del nostre ideal, aconseguirem amb facilitat la victòria, tant en les lluites parcials de cada dia com en la gran lluita decisiva i final.

Full de dietari Converses filològiques

El tennis no serà mai un esport popular com el futbol. Exigeix massa capital, no és un joc de gran espectacle. La reducció mateixa del camp refusa la presència d'un públic nombros.

Actualment, tot allò que no esdevé popular, resta aristocràtic. No ens hem adonant que qualsevol novel·lista o escriptor català que ha volgut encastar a la seva creació un regust aristocràtic, hagi cuitat a presentar-nos una cosa vestida de clar amb una raqueta d'olímpica i hagi cuitat a encastar la paraula "tennis" en la seva estimable producció. Tot això forma inclinat a creure que el tennis d'una obra deriva d'aquestes causes.

Deixant aquesta qüestió de banda, és indubtable que el tennis és descafeïnat i generalment en una atmosfera selecta. Els jugadors d'un team de futbol, al costat d'una parella de tennis o de tennis woman, sempre donaran una sensació de desmuntament i d'indelicadesa. Si enlloc de futbolistes, posem en la comparança una colla de ciclistes o de corredors a peu, el contrast serà encara més violent.

Ah, els corredors a peu sobretot, tan respectables del punt de vista esportiu, des del punt de vista estètic fan una figura. Poc dies ha un diari francès publicava una caricatura, en la qual apareixien deu o dotze corredors en el fort de la cursa. En primer terme, un senyor Esteve deia a un senyor Canons, mirant-los passar: —On van tan esveltats tots aquests homes en calsete? L'altre responia: —A caçar els pantalons; és evident.

Els jugadors de tennis, en cos de canons o amb la llampant jaqueta de malla, sempre queden com uns senyors. I elles, una mes senyores.

Aquesta circumstància fa més digne d'administració l'èxit conseguit pels organitzadors del Campionat mundial de tennis a Barcelona. Totes les notícies que ens arriben coincideixen a proclamar llur èxit i llur tacte.

El mateix, commogut, ha volgut que els jugadors d'uns dies meravellosos que han deixat bonabada els jugadors de tennis.

Però, com diria? Local tenent? Un dia podrà jugar un dia a ple sol i a la Guàrdia Soldevila.

Quan el sol mai s'hi ponía

DEVOCIO IRREVERENT

En el segle XVII, època gloriosa de l'Espanya gran, era molt ferma la confiança en la virtut miraculosa de les relíquies. La duquessa d'Alba —una antecessora d'aquella dama que tan generosa s'ofereix als ulls de Goya i retratada s'ofereix als nostres— tenia un fill greuement malalt. Era aquell temps que el metges guarien encara menys que avui. Als convents i a les esglésies de Madrid la duquessa demana insistint santes relíquies. Consegueix un dit de Sant Isidor. El posarà l'atribulada mare a l'oratori domèstic, i davant seu prepara una novena? No; vol un contacte més directe del sant amb el seu malalt estimat. Potser dins un reliquiari li penjarà al coll, damunt el pit? No; no; la malaltia és greu, cal un remei heroic, tot sembla poc a l'ègria duquessa. Pren el dit de Sant Isidor, dit potser que havia aguantat el càlam per escriure les "Etimologies", i dins un morter el reduïx a pols. Què en farà? Una medicina per ús intern. Louvillle ho recenta en les seves "Mémoires": part, el malalt, s'ho pren en poc, part en clisteri. Oh, trista fi d'una venerable relíquia! I la salut del jove? No en sabem res.

NI PEUS NI CANES

Quan la princesa Maria Luna d'Àustria anà a Espanya per ésser la segona muller de Felip IV, passà el sobte més gran de la seva vida. Entre els presents que en una població del transit li feren, hi havia mitges de seda. En veure-ho, el majordom major llança els paquets de mitges a la cara dels ofensors atònits, dient-los: "Aveis de saber que les reynes de España no tinen ni peus, ni canes." Sorpresa dels pobres "llanos", plor desesperat de la princesa. Volia retornar-se'n tot seguit cap a Viena: creia que el país on anava a regnar era prou salvatge per amputar-li les canes com cerimònia pre-matrimonial. La tranquil·litzaren, però, tot d'una. Era simplement que ni ella ni aquella bona gent no sabia que a la cort els peus de les dames eren considerats com inexistent. L'atemptat més greu al pudor femení era de tocar o tan sols de veure els peus.

Per això un peu mai no s'insinua sota les llargues i amples falduilles dels retrats femenins de Velázquez.

Sabem per Luci Morineo Sicule que Isabella la Católica, ni a l'hora d'extinguir la conversió que li descobriren ni li toquessin els peus. La contessa d'Aulnoy (1650-1705), que passà molts d'anys a la cort de Madrid, refereix en les seves "Lettres d'Espagne" escenes molt curioses d'aquest ordre, com el fet que don Enríquez de Torres i don Santiago de Sotomayor anaven a fugir, com si haguessin comès un crim, una vegada que havien salvat la vida de la reina Lluïsa de Savoia, però que per fer-ho li havien hagut de tocar el peu per omplir el l'estrep, el seu cavall l'arrocceguia.

PENITÈNCIA I CORTESIA

Als temps medievals, el cavaller entrava en palau portant damunt seu una banda, una cinta... qualsevol present de la seva dama, record i amulet alhora. En l'Espanya del XVII, sota el regne de l'Embruixat, els torneigs ja no existien; els cavallers no s'exposaven a vessar llur sang, ferits per llança enemiga: l'heroi havia cedit al penitent i, flagellant-se, eren els cavallers mateixos qui públicament se la feien vessar dels lloms i les espalles. L'heroi havia cedit al penitent; el penitent, però, era també cortès. Testimoni presencial, la contessa d'Aulnoy ho refereix. El flagellant solia lligar a les deixuplines una cinta donada per la seva dama; ella, esguarant-se'l de la finestra estant, l'encoratjava a escorrar-se de viu en viu, orgullosa de tenir l'amor fet un Sant Llàtzer. La "galanteria" espanyola sempre s'ha regut obligada de testimoniar d'una manera expressiva l'admiració per la dona. Els flagellants tenien prou art en manejar les deixuplines, i quan una dona ben feta, fos una dama fos una "chula", passava prop d'ells, es fustejaven de tal manera que l'esquitxessin de sang. Era així una gran cortesia, i la dona, agrada, regreava el penitent de l'angustia "requiebro".

L. Nicolau d'Oliver

La Poesia catalana i Eugeni d'Ors

Eugeni d'Ors, en el seu pròleg al "Catàleg de l'Exposició de pintura del concurs Plandiura", comença amb paraules interrogatives, demanant "per què, dins l'atònia general que avui pateix l'espiritualitat catalana i que nosaltres ens fèiem un deure asprissim d'assenyalar a Gastelló d'Empúries, l'art de la pintura fa excepció?"

Eugeni d'Ors, bo i salvant la vitalitat de la pintura, intenta donar una arponada a la història, al teatre, a la novel·la i a la poesia. Sembla que Eugeni d'Ors els nega la valor, l'eficàcia i la vida.

Davant d'aquest persistent derrotisme d'última hora que ha onervinat contra Catalunya la ploma d'Eugeni d'Ors, jo crec que tots els que estimen la nostra terra han de protestar enèrgicament; i jo em trobo en el cas d'ampliar i d'explicar la meua protesta, perquè en aquest pròleg d'Eugeni d'Ors són citades unes paraules meves; des quals paraules Eugeni d'Ors les interpreta amb una intenció que no és la meua i les fa servir per apuntalar un concepte seu de la poesia catalana; que per a mi és completament fals.

Diu Eugeni d'Ors, en el pròleg citat: "Com són els nostres poemes d'última hora, com viuen, què fan? Seran —segons la dita recent, franca i pintoresca d'un dels— gent "que no resa ni pinla enlloc", volent dir "d'uns quants amics i uns quants noiets de bona fe", produint "en la majoria dels casos, "pallerosa lírica", "una cosa tan trossada, tan poc mengívola, tan falsa de cap a peus..."

Aquesta "dita recent, franca i pintoresca", es refereix a un article meu, publicat en aquestes pàgines el dia 2 del mes passat, amb el títol "Vint cançons", de "Tomàs Garócs". Unes paraules pesades amb canyamel·lisme d'aquest article, i emmascarades en un cordill estrany, és el que ofereix Eugeni d'Ors al coll de la poesia catalana.

Aquestes paraules, donades sense explicació i sentides extenses a tot el moviment poètic de Catalunya, no hi ha dubte que són insensates. En dir que els poemes "no resen ni pinlen enlloc", significava jo aquell trist divorci que hi ha a Catalunya, entre les coses que podríem dir de la vida pràctica i les coses de l'esperit; volia dir aquella indiferència amb què la plurièrca i la burgesia en general, guaiten l'esforç dels homes de lletra. Cosa explicable en una societat on tothom lluita per la vida i on no s'ha produït un gran prou elevat de cultura, perquè els homes de fàbrica i de despatx donin tota la consideració que es mereixen als homes de lletra. Volia dir així que l'obra dels poemes no té eficàcia ni valor de cap mena, com sembla que suposin les paraules interrogatives d'Eugeni d'Ors? Perquè a Catalunya no s'hagi donat molta gent de l'obra d'En Maragall o d'En Carner, vol dir que aquestes obres no tinguin un gran valor positiu?

Jo parlava de "pallerosa lírica", de cosa "tronada i poc mengívola", però cal que Eugeni d'Ors vegi que les meves paraules no eren un atoc a la poesia catalana, sinó a una colla de poemes, o falsos poemes, aixereïts de ploma i de sentiments, que esmereixen llur joventut en una obra falsa. Em referia a les moltes poesies que es rebien als Jocs Florals, en les quals manca la frescor i la joventut. Però jo no crec que ningú dedís de les meves paraules, que tota la joventut poètica de Catalunya, que tota la poesia d'aquests darrers anys, tingues aquests defectes que jo assenyalava d'una manera "franca i pintoresca". Com podia adoptar jo una actitud derrotista en el meu article, si el meu article estava consagrat a esgairar amb lletres les forces de la meua ànima a un llibre de poesia d'un dels poemes més joves?

Es cert que citava el cas d'En Tomàs Garócs, com un cas excepcional, però altres en podria citar de poemes joves i de poemes inèdits que encara no han arribat a la vintena.

Però Eugeni d'Ors en valer-se de les meves paraules, ataca jo a la poesia en general. A Catalunya, segons ell, només ha reeixit la pintura; totes les altres coses han fracassat. En aquest fracc, no entrem solament els poemes juvenils que van a saca

de premis als Jocs Florals: hi entra tot el nostre moviment poètic del noucentisme. Al costat d'aquest moviment pictòric pel qual jo tinc tantes simpaties i tantes admiracions com pugui tenir Eugeni d'Ors, hi ha un moviment poètic tan fort, tan interessant i tan viu.

Que recordi Eugeni d'Ors que gairebé tots els poemes de Catalunya del noucentisme, als quals sembla que ell els negui el dret de viure, no han arribat encara a la quarantena. Què l'ombrà i la influència d'En Maragall encara són tèbies a Catalunya.

Que recordi Eugeni d'Ors que aquesta cultura catalana, que ara no sap veure, si va fer dir un dia unes paraules famoses. Era al costat de M. Lucien Poincaré, que Eugeni d'Ors, vestit amb un jaqué impecable i amb una punta de romanticisme a la seva corbata, deia que davant d'aquell estripament de cultura que havia produït la gran guerra, dos pobles donaven exemple: la gran república dels Estats Units d'Amèrica i la petita Mancomunitat de Catalunya.

Eugeni d'Ors ha contribuït d'una manera poderosa a crear i a definir un seguit de valors que ara nega. En el seu glossari, ha seguit, punt per punt, els halesos vivents de la nostra poesia. Ell ha prologat llibres de positiu valor, ha conferit mèstratges i principis de poesia.

I aquesta poesia catalana, fa quatre dies per ell tan estimada i ponderada, en el moment present no li inspira altres paraules, altres mots d'afecte que la meua "dita recent, franca i pintoresca", completament trasbalsada de valor?

Es que en dos anys, la retina d'Eugeni d'Ors ha sofert una perturbació absoluta? Es que d'ençà que escriu els seus "pallerosos" en una lamentable revista gràfica madrilenya, s'han convertit en ombres i cadavers tot allò que abans eren cosos fressa i florits, amb la pell tintant i les venes plenes de sang?

Si Eugeni d'Ors fos un diputat de la Unió Monàrquica o fos un catedràtic vulgar, aquestes paraules que de tant en tant engega al cor i a l'esperit de Catalunya, jo les veuria amb un absolut menyspreu. Però Eugeni d'Ors és un amic estimat i en un tema que col·labora com ningú a tota l'obra cultural de Catalunya. I aquesta actitud seva dona la lamentable sensació d'un suïcidat espiritual.

I aquesta actitud suïcida, cada vegada s'aferma més. Avui enlloc la pintura catalana, però fixeu-vos que enlloc la pintura, menysprea tota la resta de la nostra vida espiritual. El seu pròleg, si té una valor positiva com a cinc, té una valor negativa com a cent. Ningú no ens pot garantir que demà passat, Eugeni d'Ors, per fer un elogi de la Zootènia o de la Puericultura de Catalunya, trepitgi, de passada, els pinzells i les paletes de tots els pintors.

L'única cosa que hem d'afirmar amb tota l'ànima, és que si Catalunya ha mort per Eugeni d'Ors, Catalunya cada dia és més viva per a tots els catalans i que cada dia tenim més fe en l'art i en la poesia i en totes les manifestacions de l'esperit, i en aquesta cultura de la qual és fill Eugeni d'Ors, i que ara nega amb una mena de derrotisme que gairebé, i sense gairebé, és un crim contra la pàtria.

Josep Maria de Sagarra

L'ocupació de la Ruhr

Ciutadans a Berlín insistents: rumors segons els quals el Govern del Reich es decidirà d'un moment a l'altre a cedir a la pressió de l'acció conjunta franco-belga a la Ruhr admetent les exigències aliades.

Aquestes notícies, encara que poc versemblants, puix Alemanya es mostra intransigent sobre la nota de la C. de Reparacions de 26 de gener, venen per altra banda reforçades pel millerament decidit de la situació i de les dilatacions de funcions obreres i altres poètics de la Ruhr envoltats a la Ruhr.

En canvi, a l'Alemanya no ocupada les vexacions sofertes per francesos i belgues són innombrables.

A IRLANDA

La guerra civil

A la terra irlandesa la guerra civil s'allarga. I aquest allargament deploable no és pas la característica pitjor d'aquella lluita. Per una i altra part, es manca a les lleis de la guerra civilitzada i es dona prova d'una duresa que només pot inspirar repulsió als homes de cor que guaiten els esdeveniments tràgics.

Volem repetir allò que ja havem dit altres vegades, o almenys la culpa principal, de la guerra civil irlandesa, la tenen els partidaris de l'ex-president Valera, rebels no pas contra el Poder estranger, sinó contra el Poder nacional legítimament constituït. Volem dir també que han estat els valeristes els qui primer s'han apartat de les regles de civilització. De totes maneres, hom no pot evitar un disgust profund en saber els repetits afusellaments de rebels pel delictes de portar armes prohibides i en veure que als atemptats dels republicans responen les represàlies del Govern sobre els presoners.

Es forçós de reconèixer que de tots els pobles que han arribat a l'assoliment de la independència més o menys completa, Irlanda és el que dona més tristes proves d'incapacitat. Els llargs segles d'opressió han fet un dany terrible a l'ànima dels irlandesos. Creiem que aquest dany no és irremediable; però cal confessar que és difícilment corregible. A despit de les circumstàncies econòmiques i internacionalment desfavorables que han volat l'adveniment a la llibertat nacional de nombrosos pobles del Continent, aquests han sabut mantenir l'ordre interior, han fet respectar llur independència i han organitzat d'una manera relativament satisfactòria la vida del país. A Irlanda no valem això.

La guerra civil irlandesa ha degenerat en una sèrie d'atemptats desproveïts de tota noblesa. Alçament de vies fèrries, incendis d'edificis, bombes i trets de pistola, venjances i contravenjances: tot això el quadre d'aquesta lluita entre fills d'una mateixa pàtria. Els valeristes han fet més mal a les propietats i a les persones irlandeses en sis mesos, que les tropes britàniques en sis anys. I el Govern de Dublín té ja una llista d'afusellaments més llarga que la del Govern de Londres.

En sis anys, els patriotes irlandesos han donat a tots els patriotes del món altíssims exemples, dignes d'ésser imitats, amb la deguda adaptació a les circumstàncies de cada cas. Però, des de fa un quan temps, donen un exemple a la inversa. Mostren, amb una lliçó sagrant, els perills de passió i de follia que cal evitar.

A. Rovira i Virgili

LA POLITICA

CONFERENCIA D'EN FABRA RIBAS

A l'Ateneu Barcelonès, el dia 3 del que som, a les deu de la nit, l'escriptor socialista Antoni Fabra Ribas explicà una conferència, desenvolupant el tema: Consideracions sobre el problema català.

CONFERENCIA D'EN JOSEP MARIA DE SAGARRA

Demà, dilluns, a les set de la tarda, En Josep Maria de Sagarra donarà una conferència a l'Associació d'Estudiants de la Universitat Nova, Urgell, 187, tractant el tema Provincialisme.

NACIONALISME, PRACTICO

L'actiu Journal Nacionalista d'Arenys de Mar ha editat, en acurats pàgines, la conferència de mossèn Jaume Pàmies historiant la vida d'En Joan Pau Canalsgralla, il·lustre arenenc, que fou capità de l'Estat Major de Carles I d'Anglaterra, però que abans havia estat a Catalunya en les lluites del 1610, avant d'entrar del grup de mariners que esfoderaren les portes de la presó on era reclus el diputat Francesc de Tamarit.

Bo és que les nostres Joventuts es sapin formar amb tals exemples.

UNA ALTRA REUNIO D'ACCIÓ CATALANA

Demà, dilluns, a les deu del vespre, tindrà lloc a l'Ateneu d'Acció Catalana (Trasfaltar, 14) una nova reunió de les que s'han celebrat en per l'organització dels nuclis barcelonins.

Seguint el torn establert en la reunió general, s'ha convidat especialment a assistir-hi els socis domiciliats al districte VIII.

Problemes municipals

La qüestió dels autòmmbus

A final del passat bienni municipal la majoria nacionalista de l'Ajuntament, renyint una veritable batalla amb tots els sectors consistents, va alçar una concessió per implantar a Barcelona cinc línies d'autòmmbus.

L'argument únic esgrimí contra la dita concessió — atorgada en mèrits d'un concurs — fou que constituïa un monopoli i que es perjudicaven amb ell els interessos ciutadans ja que s'impedia la competència. I aquest argument, dit i repetit al salt de sessions, semblava un eco dels anònims i solts oficiosos inscristos amb profusió per tota la Premsa local a petició de la Compañia de Tramvies que era l'altre concorrent.

L'opinió pública, en general, no es deixà desviar ni impressionar per dita campanya evidentment interessada per la Compañia de Tramvies que veia perillar el monopoli, que de fet, tenia sobre els serveis de comunicacions de passatgers per tota la ciutat, i aplaudia la tenacitat amb que la majoria dels regidors nacionals del passat bienni, malgrat algunes desercions lamentables, sostingueren el que convenia a Barcelona. Era innegable que atorgant la concessió de tramvies emparat per l'empresa tramviària, aquesta no hauria fet la competència al seu servei ni hi hauria hagut cap perill per ella en la implantació d'un servei d'autòmmbus destinat a fracassar. En canvi ara, encara que amb gran retard, la Compañia de Tramvies va millorant el seu material fixe i mòbil, creixia una línia amb un servei magnífic d'autòmmbus, és imminent el funcionament d'una altra i el més interessant és que, segurament per la competència d'aquells, la Compañia de Tramvies hagi establert una tarifa més baixa en la línia coneguda per la "Crua Roja".

El públic veié amb satisfacció la sortida dels primer autòmmbus destinats a serveis extraordinaris i fou un èxit la inauguració de la primera línia.

L'empresa tramviària d'aquesta ciutat habituada a dominar i

bulgar tot allò que cregui perillós pels seus interessos, no es va donar per vençuda. Interposà uns recursos d'alçada contra l'acord municipal i demanà al Govern civil la concessió d'una línia d'autòmmbus per transportar passatgers d'Hospitalet a Sant Adrià, passant pels carrers de Barcelona.

Sense consentiment de l'Ajuntament, únic competent, el Govern civil donà l'autorització, i malgrat un acord municipal, adoptat per unanimitat, protestant de la dita concessió i acordant recórrer contra ella, malgrat una interpellació encara incontestada per qui devia — malgrat les nostres mesures preals per alguns tinent d'alcalde, els autòmmbus-tramviers es passegen per Barcelona davant la vigilància, més o menys efectiva dels agents municipals.

Això és greu i revela el que poden en cartes esferes les grans empreses, però ho és més encara la revocació de l'acord municipal de concessió del servei d'autòmmbus al senyor Antich, causant de l'actual Compañia que acaba de decretar el governador civil, i que motivà en la passada sessió municipal un apassionat debat, ajornat fins a la propera que sembla ser de primera convocatória per ocupar-se de tan important assumpte que afecta a l'autonomia municipal i a la vida d'un servei públic en competència amb un altre que es val de totes les armes que pot.

Què passarà en la vinent sessió del Municipi? Tots els antecedents fan creure que el grup regionalista procurarà sostenir l'interès municipal i ciutadà, però, trobarà entre els seus components actuals i les minories aliades, la necessària cohesió per imposar el criteri que cal? No li fallarà algun vot lligat de massa, a prop amb la poderosa empresa tramviària? Els acords que adopti el Municipi trobaran en els encarregats d'executar-los una disposició amant?

I en quant a l'empresa d'autòmmbus, aquest incident no li haurà demostrat la ineffectivitat de la seva excessiva prudència deixant de posar en català els rètols i bil·liatges?

reina viscuda 33 segles ha de nos extraordinari, però, quines noves revelacions vindran dels papirus trobats per En Carter? Això supera els límits de la imaginació! Calen més de dos anys per a traduir tots aquests papirus i serà un treball que ocuparà tots els egipcòlegs del món.

Actualment s'està procedint a retirar aquests tresors de les dues cambres obertes i es procedeix a certes manipulacions químiques destinades a conservar els delicadíssims teixits, les fustes i els papirus, tot disposat a malmetre's bell punt veurà a llum i tancarà aire. Netes les dues cambres es procedirà a l'obertura d'una tercera que se sospita que conté altres riqueses i probablement el sarcòfag i la mòmia del rei Tutankhamen. La parell que dividia les cambres obertes de la que roman closa ha estat examinada i no presenta cap temptativa de violació com les altres. Si això fos cert, aquesta seria la primera vegada que els receradors arqueològics podrien penetrar a la tomba d'un rei que no hagi estat anteriorment profanada. Tot això contribueix a acreixar l'interès general, tant pel que ja ha estat descobert com pel que manca encara descobrir.

Lord Carnarvon retornarà a Egipte d'aquí a pocs dies i d'arribada a l'indret de les excavacions, probablement a primers de febrer, serà oberta la tercera cambra.

A l'entorn de l'Exposició del Moble

IV

Hem vingut, sostenint i afirmant ara novament, perquè constitueix el nostre íntim sentir de molt de temps, que cal esmentar el magnífic problema del moble català modern. Ja sabem per endavant les objeccions que es faran per part dels addictes a la tradició i els enamorats, a ultrança, dels vells estils històrics. Que els temps moderns no poden crear un estil; el fracàs dels que ho intentaren de bona fe; els crims d'art perpetrats sota la paraula "modern"; les fallides, les neries que s'han volgut encobrir amb el vel d'una pretesa modernitat... I bé, tot això no és prou per abandonar la lluita, ni per desertar dels rengles dels campions que han d'anar a la conquesta d'un art nou. Aquella deserció equivaldria a confessar una impotència per la creació de l'art nostrat i ens posaríem a un nivell inferior als altres períodes que el tingueren amb tota esplendor. Carlyle ens recorda que l'olla del gerrer és, al començ, una massa informe d'argila i que és per mitjà de rodar i més rodar que agafa forma i esdevé un objecte bell i útil.

Cal també fer-se càrrec que un estil no és una cosa que es fabrica en una temporada, tal com un model de barret o una peça de confecció. Un estil és l'obra de mantes generacions, uns esforços escalonats que es van perfeccionant, polint i refinant a mida que la pràctica i l'estètica ho reclamen. Si poguéssim veure, com en gran pantalla cinematogràfica, tot el desenvolupament d'aquests estils històrics dels quals avui admetem les peces seleccionades en els Museus i velles mansions particulars, trobaríem aquest procés evolutiu de què parlem. I constataríem que els principis sempre són obscurs i indefinits, que després van dibuixant-se cada cop més segurs, i arriben a la maturitat puntual ja en el si de la llavor colgada d'un altre estil que ha d'escalar més tard... Per això nosaltres estem incapacitats per jutjar, de moment, l'estil que al nostre entorn es desenvolupa. L'única cosa que podem fer és facilitar la tasca als artistes creadors, demanant-los, no mobles d'estil, sinó mobles bells, obres que en el sentit que els nous models obereixin exactament a les exigències del confort i de la higiene i portin aparellats, per dir-ho així, tots els prejudicis de la nostra època.

Al revés de molts detractors acrítics, nosaltres creiem que l'estil modern, entès, el que ha de caracteritzar la nostra època, ja està en marxa i no desdirà de tots els passats.

En parlar d'estil modern català no ens referim pas a aquest estil de manufactura que a base de la variant mallorquina del Renaixement, caixes de núvia i art més o menys popular, sembla haver satisfet les ànsies de modernitat i catalanitat d'alguns sectors de la nostra indústria del moble. Crec que hem d'ésser molt més exigents.

Es repeteix amb el moble català la tragèdia de sempre, que després de parlar-se molt i haver-se fet grans bocades, quan anem seriosament a destrui-lo i a sintetitzar les seves característiques ens trobem que no ha existit mai o que és un feble reflexe dels altres països. Si volem fer obra positiva crec que farem més feina mirant detingudament al nostre entorn, estudiant les gents, llurs costums, i, sobretot, la indumentària, que no pas girant els ulls amb recança vers el passat.

La moda, aquesta cosa tan frívola i lleugera en aparença, ha sabut evolucionar dignament i ha creat, a través de divagacions i estravagàncies un tipus del nostre temps inconfundible. No es tan tan lluny, com a primera vista sembla, el "modisto" i el sastre de l'artista del moble. En totes les èpoques bones havien col·laborat. Però el moble ha quedat ransat, enyorant les seves grans èpoques i així assistim contínuament a l'espectacle divertit de contemplar les nostres elegàncies, últim model de temporada, alternant amb mobles que reflecteixen a tota veu figures de capítol

del nostre passat. Cal modificar això creant un fons discret a la indumentària segle XX.

Comencem — com deiem en el nostre anterior article — amb tota modestia; partim de la proporció justa i cenyida, la qual cosa ja té una valor innegable per si.

Busquem, avui més, la pràctica i utilitària i bastim-ho després amb tots els elements que la visió de les coses modernes nostres ens suggereixi, junt amb l'observació quotidiana dels homes i l'ambient artístic en què vivim.

Els mobles són els companys inseparables de l'home, els necessaris per al seu viure diari per al seu treball, per als seus esports. És doncs, cosa natural que siguin les proporcions del cos humà, o millor, l'esquelet allò que determini també les proporcions dels diversos mobles que l'home té de menester i també és lògic que la indumentària i l'estètica del moble formen una cosa en perfecta harmonia.

Del vestit, no ens en podem desentendre si volem crear el moble veritablement modern. La moda tampoc no podem qüestionar-la; cal en tot cas sortir-li a l'encontre i fer-la evolucionar associant-la al moviment general de les arts aplicades com en els dies d'or de les èpoques tan admirables.

Antoni Badrines

Els Industrials de València

Entre la concurrència d'industrials espanyols a l'Exposició Internacional del Moble i Decoració d'Indústria, figura especialment el grup dels de València, les característiques de producció dels quals són tan remarcables per molt conceptes i tan apreciats a la nostra ciutat.

El regidor senyor Joaquim Maria de Nadal que, acompanyat del funcionari de l'Exposició, senyor Jaume Maynés, estigué fa pocs dies a la capital Valenciana, organitzaren aquesta interessant concurrència en una magna reunió d'industrials que se celebrà a l'Alcaldia i en la qual es reconegué unànimement la necessitat de què una selecció d'aquella indústria constituís la seva representació al nostre pròxim certamen.

Així, doncs, les especialitats del moble corbat, els domassos, els aparells d'illuminació i els mobles d'oficina que amb tanta cura es produeixen a la regió valenciana, seran exhibits en una agrupació especial que s'instal·larà a l'Exposició; amb aquest objecte arribarà pròximament a Barcelona una delegació oficial d'aquells industrials per posar-se d'acord amb el Comitè Executiu.

El lector diu...

ANTOLOGIES

Sr. Director: He llegit l'anunci en el diari de la vostra direcció, de la Biblioteca Literària. Dues obres de les anunciades són, sobretot, atractives: les *Poesies d'En Verdader* i les d'En Carner. Cal suposar que seguiran acompanyades d'altres poemes cabdals. Per a aquells als quals no ha estat possible — com és ara a mi — l'adquisició de totes i cada una de les obres dels nostres poetes més eminents, aquestes antologies en un volum són una bella esperança. No seria possible fer una col·lecció antològica de tots els poemes notables de la nostra literatura? I, encara més: No seria possible fer-ne una edició, ben econòmica, de butxaca, per a saturar Catalunya de l'obra dels seus escriptors, gairebé ignorada per la majoria de catalans?

Fer assequible l'obra dels mestres a la massa és una tasca benemèrita i, al nostre entendre, necessària.

Jaume Font i Gilebert

LA CATALANITZACIO DELS NOMS

Sr. Director: Crec que en signar lletres en llengua no catalana — escrites en francès, anglès, espanyol, italià, etc. — no hem de traduir el nom. Jo, senyor, si signo Josep o Joan, ningú no sap d'on soc. El nom hauria d'expressar la nostra identitat.

Joan Martí

Crònica de Cultura

Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona. — Monografia sobre "Santa Maria de la Mar", d'En Bonaventura Bassegoda

El treball llegit darrerament a l'Acadèmia pel senyor Bonaventura Bassegoda és un capítol de la monografia sobre "Santa Maria de la Mar", que està escrivint amb motiu d'unes treballes fetes suara a la capella de Sant Pancrasi, de la dita església parroquial.

Restaurant la dita capella, fou descobert el finestral que estava aparellat, i aparegueren fragments de vidrieres del segle XIV, i una composició completa del XVIII, amb el nom de l'autor i la data. Les primeres omplien els buits del lobulat del finestral, i eren un florit quadrilobat i dos escuts bessons, és a dir, amb els mateixos quaters, i dos capets d'àngel amb l'ínici de les ales. Seguiu després la vidriera del segle XVIII, de tota l'amplada del finestral, puix era desaparegut el marcoll o pilastreta del malxo. Dessota, foren trobades dues composicions quadrades d'uns tres pams i mig, representant una d'elles "L'Ascensió del Senyor" i l'altra "El lavatori dels apòstols". Malgrat d'ésser romanes molts anys sota el morter de l'aparellament, es conserva força bé. La dita vidriera gran del segle XVIII està datada al 1712 i signada per Francesc Saladrígués "mestre de vidrieres de Barcelona", i la dita capella fou dedicada en el seu origen, 1329, pel bisbe de Lleida, Arnau, a la tal advocació.

La composició d'aquesta vidriera moderna és un interior d'habitació amb una finestra, on hi ha un travesser de fusta, del qual penja un tros de drap, com mostra o senyal de botiga, i en ell hi ha una taula amb unes grosses estores, i a terra, una mena de mida caragolada. A un cantó un sant amb barbes fent oració al cel, que s'obre per donar pas a un àngel amb un gran mantell o peça de roba a les mans, mentre que un captaire espellifat, de gonolls davant del Sant, sembla demanar-li que el vulgui abrigar en la sua nua. Reflexionant respecte aquesta escena, i no oblidant que en aquesta capella havia estat la Confraria dels Pellers, que més tard fou substituïda per la dels Mercaders de Draps, i que aquests tenien Sant Bonhome (Homoboni) per Patró, es pot aventurar l'hipòtesi de què sigui aquest malxo sant el representat a la vidriera. El restant d'aquesta és de mosaic de colors esblaimades.

El senyor Bassegoda té aliades consideracions generals referents a la gran importància que les arts del vidre tingueren a Catalunya, i descriu com els artífexs vidriers vivien a la paróquia de Santa Maria de la Mar; i per Cap d'Any paraven el vidre al Born, amb el fi que els consellers i el poble veiessin les exquisites i magnífiques de llur art.

Entrant després en matèria, el senyor Bassegoda féu una anàlisi descriptiva dels efectes lumínics que les vidrieres de Santa Maria a prima tarda produeixen en ésser ferides pels raigs del sol violent, i molt especialment en el meravellós óculus o rosatí de la façana, que compara a un ull còptic. Després passa a examinar la capella per capella, totes les dades històriques que són arribades fins a nosaltres i són contingudes en els "Llibres de Deliberacions" que es conserven a l'Arxiu de la Molt Il·lustre Junta d'Obra. Explicà els orígens de les claraboies a les esglésies romàniques a Catalunya, i respecte a l'actual de Santa Maria, afirma el senyor Bassegoda que data del 1228 al 1610, i que és posterior al 2 de febrer de 1428, en què "féu molt gran espaventable terratrèmol" a Barcelona que fou caure "certa part de la O", malait més de vint persones entre grans i xics. Suposa que l'anterior era de la mateixa forma radial que es troba a Pedralbes, Santa Maria del Pi, Sant Cugat del Vallès, Seu de Tarragona, Sant Francesc o Fra Menor, inspirats tots ells en el de Santa Caterina, primera aparició de l'art romà a Barcelona. Esmenta dades curioses tretes del llibre de les Deliberacions referents a la cèlebre vidriera del "Juli", la millor de totes; d'altra col·locada damunt del portal de les Moreres, i per fi la que l'Isidre Julià pintà en 1687 amb vidres de Venècia, o sigui la de la "Gena Domini", damunt el portal dels Capellers. Acaba la descripció de les vidrieres parlant del rosatí, amb la bella escena de la "Coronació de la Verge", riquesa de color i correcció de dibuix del reial amb àngels i amb ales esteses, que compara a un vol de coloms proclamant el cinquè misteri de la glòria de la Verge.

Moltes dades exposà que tenien el caràcter d'edificis i que es referien a les vidrieres de l'edifici més alt del absis on és la central amb la imatge de la Verge, i quatre laterals amb sants i també els rosatons semblants als de la Seu, que són molt moderns, puix són del 1865.

En les diverses capelles hi ha vidrieres antigues, entre les quals es distingeix com més notable la de l'altar de Sant Pere, que presenta una brillantor i vivesa de tons que li donen una alta valor ornamental.

L'erudit treball del senyor Bassegoda fou molt elogiat pels seus companys acadèmics, els quals desitgen poder fruir en breu la monografia completa sobre Santa Maria de la Mar.

Cursesta d'Humanitats i Divulgació cultural

Demà, dilluns, dia 5, a les vuit de la vetlla, començarà a l'Ateneu Enciclopèdic Popular el segon dels cursos d'Humanitats i Divulgació Cultural que ha organitzat per al corrent any dita entitat. El distingit professor d'aquesta universitat, En Felix Duran i Cañameras serà l'encarregat d'explicar, en les sis conferències amb projeccions de què constarà dit curs, l'interessant tema "Art i cultura moderna".

Els amics de l'Art Litúrgic

En vigílies de la magna festa que avui, dimecres, celebren els Amics de l'Art Litúrgic a Sant Cugat del Vallès, serà bo orientar el poble sobre certs detalls litúrgics i pràctics que cal tenir ben presents per tal d'assegurar l'ordre i esplendor de dita solemnitat.

El tren adicional sortirà a dos quarts de nou, i en ell només podran pujar els que hagin adquirit tiquets en alguna de les llibreries que ja varem anunciar (Vídua Pla, Subirana, Editorial Poliglota i Circol Artístic de Sant Lluç).

Els cantors hauran de prendre aquest tren o un d'anterior, a fi de què hi hagi temps suficient de col·locar-se en el respectiu lloc.

Presentant el tiquet en una taquilla especial, se'ls donarà el bitllet del tren particular; per a pujar-hi hauran de mostrar altra vegada el tiquet.

En la nau central del temple hi haurà un clos estrictament reservat per als cantors. Per a poderhi entrar servirà de contrasenya el folletó de Tèrcia, que ja se'ls ha repartit. També servirà de contrasenya el Cantoral del Poble, editat pels monjos de Montserrat, on s'hi troben els cants que es cantaran en aquesta festa. Les dones, al cantó de l'Evangeli, i els homes, al de l'Epistola.

Després d'haver pres possessió del lloc respectiu (que hauran de respectar mútuament), passaran a la nau lateral del cantó de l'Evangeli, on hi ha la porta dels claustris i l'absis amb l'altar de la Mare de Déu del Roser.

Aquí esperaran l'arribada del pare abat de Montserrat, el qual, en el citat altar del Roser entonarà la Tèrcia, seguint les indicacions del Cerimonial de Bisbes, que prescriu que la Tèrcia es canti, a ésser possible, en un lloc diferent de l'altar major, la qual cosa permet fer-ho l'estructura del temple de Sant Cugat.

De manera que la Tèrcia es cantarà a la nau lateral del cantó de l'Evangeli a peu dret.

Acabada la Tèrcia, i revestit ja el pare abat amb els ornaments de la missa, es farà la processó per acompanyar-lo a l'altar major, seguint les naus laterals i cantant l'himne processional *Luce Creator* i l'antífona *Si Culmen*.

Col·locats els cantors en el lloc pres anteriorment, començarà el Pontifical, entonant-se l'Introït propi del dia, que és un dels més emocionants d'entre els de tot l'any.

La missa, que es cantarà a la de *Fons Bonitatis*, que cada cantant ha de portar. Després de l'Evangeli, el doctor Lluís Carreras farà l'homília.

A les dotze el senyor Puig i Cadafalch donarà la conferència inaugural en els claustrers del monastir.

S'ha d'advertir que a més dels cerimòniers de l'altar hi haurà un cerimònier pel poble, als quals tots hauran d'obeir amb agilitat i exactitud. Ell indicarà quan s'hagi d'agenollar-se, aixecar-se o assseure's. D'aquesta facilitat pot dependre molt l'ordre de la festa.

La direcció del cant la portarà l'eminent gregorianista pare Sunyol, de l'Abadia de Montserrat, al qual tots els cantors hauran de seguir amb gran atenció.

L'acompanyament d'orgue anirà a càrrec del ben conegut mestre mossèn Francesc Balcells, el qual, a més, tocarà peces de Bach i de Cabanilles, músic català, anterior al gran mestre alemany.

El tren adicional de tornada sortirà a dos quarts de dues.

Aquest dissabte hi haurà ensaig general a l'església de Sant Just, sota la direcció del pare Sunyol. Començarà a tres quarts de vuit del vespre.

Conferència

d'En Josep Barbay

ex-linent d'alcalde a l'ATENEU ORRER DEL DISTRICTE II, Mercaders, 381.

"ACTUACIO NACIONALISTA A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA. L'OBRA DE LA CONFECCIO DE CULTURA"

Dimartí vinent, dia 6 a les 10 del vespre

LA PREMSA ESTRANGERA

Les meravelles de l'arqueologia

Lasombes de la vall dels reis de Tebes. Tutankhamen. Meravelles d'art. El procediment de momificació. La història de Tutankhamen. Una correspondència nupcial de 3.300 anys enrera

Algunes vegades, feia notar el responsable londinenc del "Sunday", una descoberta arqueològica ha atès interessar el públic general, ultra els estímulos especialitzats, com la de la tomba del rei de Tebes Tutankhamen, descoberta per lord Carnarvon, ajudat pel seu assistent En Carter, tres mesos ha.

Com que la primera notícia d'aquesta descoberta fou donada en un telegrama del "Times", la premsa anglesa no ha deixat un sol dia d'ocupar-se'n de la badada, posant en evidència la importància, la riquesa i la presentació artística dels objectes trobats a la tomba de la vall del Rei, d'Episcopia.

Ja es sabut com se produí el descobriment: procedint a excavacions de material espanyol en una tomba molt coneguda i explorada, la de Ramesses II, el senyor Carter descobrí l'ingrés d'una altra tomba completament ignorada.

El rei, Tutankhamen, és mort prop de 3350 anys ha. El treball per descobrir la tomba en jou, ha estat perseguit amb gran consciència i tot i les desil·lusions de durar cinc anys, gràcies a l'ímpetu pressant d'En Carter i a la generositat d'En Carnarvon, el qual ha proporcionat els cabals necessaris per l'empresa, aquesta ha anat esplèndida resultant.

Les primeres informacions tingudes respecte aquesta descoberta esbalçaven el món per tal com se parlava de tresors fabulosos valorats al menys tres o quatre milions d'esterlines, i la que està acostumada a traduir aquestes xifres en moneda emprant, s'ha imaginat muntanyes d'or i de pedres precioses. Afortunadament, per i les pedres precioses, entre, en mínima part, a formar la riquesa i la bellesa del tresor del rei Tutankhamen, la qual està constituïda, en veritat, del cruu artístic, històric i arqueològic dels objectes trobats. Hi ha, per exemple, una sèrie de divans sota d'esquisits i imperials, d'aurats i resseguits de gemmes que són evidentment el producte d'artífexs que no han tingut, sota certes espècies, com pedrera, ja que al món, és d'or, de vot i bronze al

qual dibuix, la qual construcció forma honor al més bell artífex modern. Hi ha vestits, de llana finíssima, cota interior d'homs i de dona d'or i de metall preciosament fi que sembla de seda. Hi ha armes d'exquisita factura, es reatures de gran incomparable i d'estils desconeguts. Els vasos d'alabastre són una meravella sense rival en el món i alguns contenen encara els olis olorosos per als quals han estat construïts mentre en una ampolla s'hi ha trobat un bàlsam que segurament servirà per revelar els secrets del procediment de momificació dels cadàvers que els antics egipcis havien deixat morir amb la decadència de llur potència i de llur civilització.

Seguim les rutes de guerra i de passeig, els vestits de la reina i, preciosíssims, entre lantes de riqueses, els papirus continguts en un gran cove d'eben. Són aquests que ens donen la història del regnat de Tutankhamen, de la gran lluita religiosa que s'és desenvolupada sota els seus predecessors i que per pos no causaren la destrucció de l'antiga religió tebana.

Tutankhamen morí sense successió directa. Fa poc el professor Flinders Petrie, ha publicat una història de l'antic Egipte en la qual figura una lletre de la vidua del rei Tutankhamen a un rei de l'Ítíbia, que governava alexhores el territori conegut avui amb el nom de Sria. La vidua escrivia al sobirà amb l'Ítíbia: "... El meu marit és mort i jo no tinc fills. M'han dit que tu tens fills ja en edat de matrimoni; et demano que n'escollisca un per a marit meu i que m'ajudarà a governar el meu poble. Per endavant et tramet les donacions nupcials..."

Aquesta missiva, que es troba dipositada al Museu de Berlín, trobà el favor del rei de l'Ítíbia, el qual envia a Tebes el seu secretari per assumir informacions més precises i probablement per estipular les condicions del matrimoni. El fet és que aquest es realitzà i un jove de sang reial ítibiense s'embarcà amb la regina Dolhamen i fundà una nova dinastia...

Tot això era fa d'un interès meravellos, i l'haver trobat la correspondència nupcial d'una

correspondència nupcial d'una

A Memel

LA SITUACIO A LA RUHR

D'Orient

El Consell d'Estat aboleix la frontera amb Lituània

París, 3. — "Le Petit Parisien" explica en aquesta forma com la recent lliuretat de les relacions franco-britàniques han estat la resultat d'una confusió entre diverses gestions portades a cap per França, i que se succeïren de la següent manera:

El dia 27 de gener telegrafia Poincaré a Kemal-paixà invitant-lo perquè Turquia signés el tractat, telegrama que fou també comunicat a Londres i declarat satisfactori pel Govern.

El dia 29 de gener es van transmetre instruccions al general Bellé, pregant-li que informés al Govern d'Angora, i que el tractat no significava un ultimàtum i que França no considerava l'ajornament de la Conferència com a fíndici de ruptura. El general Bellé prevegué als seus col·legues d'Itàlia i Britània els quals no formularen cap objecció.

El mateix dia aquestes instruccions foren comunicades a Londres i Lausana, i Lord Crewe telegrafia a Poincaré donant-li les gràcies per les seves gestions del dia 23 de gener, prop del Govern d'Angora, indicant l'ambaixador anglès el respecte a la declaració de Londres en primer de 1914, donant a entendre que en el cas d'una ruptura a Lausana, França no tindria dret a fer la pau separatament amb Turquia.

30 de gener. — Nota francesa destinada únicament als aliats, comunicant a Lord Crewe que França considerava l'acord de 1914 valer només per a la gran guerra. Com que la guerra greco-turca era un conflicte separat, França en cas de ruptura a Lausana feia constar la seva voluntat de tractar aquest assumpte separat. Com a conseqüència d'aquesta nota es va creure a Londres i Lausana que Poincaré parlava en ella del dret de França a fer la pau per separat amb Turquia, per mitjà d'Angora.

31 de gener. — En comprovar-se aquesta equivocació, l'ambaixador francès M. Bompard dirigí a Lord Curzon el dia primer de febrer una nota, i a Londres el dia de la comunicació de Poincaré.

"Le Petit Parisien" fa constar que l'actitud de França en aquest assumpte és franca i lleial i que tot fa suposar que l'equivocació en estat ja satisfactoriament resolta. — Havas.

UNA PROTESTA DE M. POINCARÉ

Londres, 3. — En el "Foreign Office" s'ha rebut una nota del president del Consell de ministres francès, senyor Poincaré, protestant contra la publicació a la premsa britànica d'una comunicació confidencial que el president francès feu al marqués de Crewe prop de l'actitud de França en la qüestió d'Orient.

En la dita nota el senyor Poincaré fa constar que declina tota responsabilitat per les conseqüències que pugui portar aquesta publicació. — Havas.

LES REIVINDICACIONS D'ISMET PAIXA

Lausana, 3. — Una informació oficial del lloc Ismet-paixà ha sotmès a les Delegacions aliades una llista de les reivindicacions que presenta Turquia i que venen a ésser unes trenta.

Fa dos dies que Ismet-paixà ve treballant en la redacció d'un document consistent al projecte de Tractat de pau, cadascun de les conclusions d'aquest document seran més o menys favorables, segons sigui el resultat de la contesta de les altres Delegacions a la comissió oficial que se'n té a dijous.

ISMET PAIXA A PARÍS?

Lausana, 3. — Abir arriba a aquesta població un delegat del Govern d'Angora, que conferenciarà extensament amb Ismet-paixà i el qual sembla que sortirà immediatament amb direcció a París. — Havas.

LA DELEGACIO RUSSA SORTIRÀ DILLUNS

Lausana, 3. — La Delegació de la Rússia soviètica que es troba en aquesta ciutat, sortirà dilluns amb direcció a Moscou. — Havas.

Lausana, 3. — El senyor Tixierin marxarà el dilluns d'aquesta ciutat, deixant que per si fos necessària la seva presència la resta de la Delegació russa, fins que es doni per terminada la Conferència. — Havas.

ELS TURCS ACCEPTARAN L'ARBITRATGE DE LA S. DE N.

París, 3. — Segons el corresponent del "Journal" a Lausana, sembla que els turcs accepten disposats a acceptar l'arbitratge de la Societat de Nacions, en el que se refereix a la qüestió de Mossul. — Havas.

Angora, 3. — Els periòdics anuncien que els turcs acceptaran a sotmetre's a

El Govern alemany sembla disposat a cedir

Millora en tots els ordres la situació a la regió ocupada :: Els alemanys es revengen a Berlín

Berlín, 3. — Circulen amb insistència rumors de que el Govern de l'Imperi es troba disposat a cedir davant la pressió dels governs francès i belga. — Radio.

PER A CONCILIAR LES ORDRES DE BERLÍN AMB LES IMPOSICIONS DE L'OCCUPACIO

Dusseldorf, 3. — S'ha celebrat una reunió dels burgmestres dels territoris ocupats per a cercar una fórmula que conciliés les ordres que reben de Berlín amb les necessitats imposades per l'ocupació. — Havas.

LA SITUACIO FERROVIARIA A RHEMANIA HA MILLORAT NOTABLEMENT

Magúncia, 3. — La situació ferroviària en tota la regió rhenana ha millorat notablement. Estan assegurats els serveis de transport per a l'exèrcit d'ocupació així com les comunicacions amb França.

Els intents de sabotatge no han donat el resultat merès al zel dels ferroviaris francesos, que han reparat ràpidament els desperfectes ocasionals. — Havas.

LA SITUACIO MILLORA A TOT ARREU

Dusseldorf, 3. — La situació millora ràpidament a tot arreu. Els funcionaris alemanys d'alguns serveis d'Emis han retirat la dimissió de llurs càrrecs.

A Treveris i Palatinat els trens funcionen normalment. Els obrers de Bonn s'han presentat espontàniament per reprendre el treball. — Havas.

ES REPREN EL SERVEI FERROVIARI A ESSEN

Berlín, 3. — Segons notícies que es reben d'Essen ha quedat reprès el servei ferroviari així com les comunicacions telefòniques i telefòniques. — Havas.

Dusseldorf, 3. — El centre telefònic i telefònic d'Essen ha reprès el treball.

Els ferroviaris empleats en les

la decisió de la Societat de Nacions sobre la qüestió de Mossul, i que aduec han preparat un manifest destinat a explicar al món enter les raons per les quals no poden cedir en aquesta qüestió. — Radio.

LES CONCESSIONS ALIADES

París, 3. — Els aliats han comunicat avui a Ismet-paixà que estan disposats a consentir una guarnició turca de 12.000 homes en els estrets, però que no accepten cap guarnició a la Península de Gallipoli.

Els aliats evaluen els danys de guerra en 12 milions de lliures turques.

Els turcs rebutgen l'arbitratge de la Societat de Nacions. És probable que Nordamèrica ofereixi el seu arbitratge com a nació neutral. — Radio.

VENEZUELOS CONSIDERA INDISPENSABLE LA CONSTITUCIO D'UN NOU GOVERN

Lausana, 3. — Segons notícies d'origen britànic, sembla que el coronel Plástiras ha informat al Comitè revolucionari d'Atenes que el senyor Venizelus considera indispensable la dimissió del Govern actual i la constitució d'un nou Ministeri, amb exclusió absoluta d'els membres del dit Comitè revolucionari, així com la convocatòria de noves eleccions tan aviat com s'hagi signat el Tractat de pau, que el senyor Venizelus creu que serà molt aviat. — Havas.

EVAQUARAN ELS ANGELES MESOPOTAMIA?

Londres, 3. — Lord Percy Cox, alt comissari britànic a Mesopotàmia, el qual es troba actualment a Londres, ha celebrat importants entrevistes amb l'Oficina colonial, havent-se parlat de l'evacuació parcial, i potser tal vegada total, de la Mesopotàmia per parts dels anglesos. — Havas.

LES CONCESSIONS DELS ALIATS :: LA RESISTENCIA DE TURQUIA

Lausana, 3. — Els delegats aliats comunicaren aquest matí verbalment a Ismet-paixà les darreres concessions que estan disposats a fer per a arribar a la conciliació, figurant entre elles la independència completa per als Tribunals otomans i qüestion oberta la discussió respecte de les indemnitzacions debudes a Turquia per Grècia.

El delegat anglès declarà que està disposat a que la qüestió de Mossul sigui confiada a un altre arbitratge diferent del de la Societat de Nacions, sempre que no s'atenti als drets de la Societat.

Ismet-paixà aixecà acta d'això i manifestà que aquesta nit donaria una contestació definitiva.

Les tres Delegacions aliades feren comprendre que no estan disposades, però, a què continui per més temps la resistència de Turquia a signar el Tractat de pau. — Havas.

proximitats del cordó duaner s'han declarat en vaga. — Radio.

83 TRENS PARATS A BAVIERA PER MANCA DE CARBÓ

Magúncia, 3. — Per manca de carbó han hagut de suspendre la circulació 83 trens a Baviera. — Radio.

L'ADMINISTRADOR DE FERROCARRILS BELGA A LA RUHR

Brusselles, 3. — L'administrador general de ferrocarrils belga ha sortit cap a la Ruhr acompanyat de diferents funcionaris. — Havas.

EL MINISTRE ALEMANY DE FERROCARRILS EXOITA ELS OBRERS

(Rebut amb retràs)

Berlín, 3. — El ministre de Ferrocarrils ha dirigit una comunicació als funcionaris i obrers ferroviaris excitant-los a complir les ordres de 24 de gener, negant-se, per tant, a acceptar els mandats de les autoritats d'ocupació. — Havas.

UN TREN QUE FUGIA

Berlín, 3. — Notícies d'Essen diuen que, prop d'Hengstein una patrulla de soldats sembla que disparà sobre un tren carboner, per haver estat aquest posat en marxa per ferroviaris alemanys en direcció a l'Alemanya ocupada, malgrat les ordres en contra donades per les autoritats d'ocupació. — Havas.

DOS INCIDENTS

Dusseldorf, 3. — A Bechtzen un continuell, en veure que s'acostava un paísa alemany li donà ordre de delurar-se. L'alemany va fer veure que es retirava, però després avançà amb la mà a la butxaca com disposant-se a treure una arma. El centella disparà, matant-lo. — Radio.

Dusseldorf, 3. — En un tramvia d'Oberhausen un cobrador intentà fer pagar a dos soldats belgues que portaven passaports de circulació. El públic es posà de part del cobrador i els soldats, en vista del caire que prenia la cosa, van fer ús de llurs armes, ferint al cobrador i un passatger. — Radio.

S'ACENTUA L'OPTIMISME SOBRE LA SITUACIO DE LA RUHR

Dusseldorf, 3. — L'optimisme sobre la situació a la Ruhr va accentuant-se. La policia ha comunicat que es complirà les ordres de Berlín i que està disposada a ajudar els oficials francesos. Molts funcionaris alemanys han retirat llurs dimissions col·lectives, anunciant que estan disposats a reprendre el servei.

Ha causat gran impressió entre els ferroviaris alemanys el veure que el tràfic havia estat reprès. — Radio.

DOS VEGADES EN PERILL DE RUPTURA :: EL GOVERN ALEMANY HAVIA DECIDIT LLIURAR ELS PASSAPORTS DE L'AMBAIXADOR DE FRANÇA

París, 3. — Se sup per bon conducte que el Gabinet alemany havia estat dues vegades a punt de rompre les relacions diplomàtiques amb França. La primera vegada els ministres havien decidit lliurar els passaports a l'ambaixador francès M. de Margerie, però no es portà a cap mercès a una enèrgica intervenció del doctor Burmes, ministre de Finances. També va prendre el Govern en una altra ocasió una decisió semblant, però va haver de renunciar-la altra vegada. — Radio.

ALEMANYA HA CONTESTAT LA SEVA INTRANSIGENCIA A LA NOTA DE LA C. DE R.

París, 3. — Alemanya ha contestat avui a la nota de la Comissió de Reparacions de 26 de gener. En l'esmentada nota Alemanya es mostra intransigent. — Radio.

LA SITUACIO DELS FRANCESOS A BERLÍN ES FA INSOSTENIBLE

Berlín, 3. — És exacte que la situació dels francesos a Berlín ha arribat a ésser quasi insostenible. Els francesos jutgen que durant la guerra sa sentien més tranquils que ara. No es pot parlar en francès ni desplegar un periòdic francès en públic sense córrer el risc d'ésser insultats i fins abusats.

El general Nollet, que premia el te a l'Hall de l'Hotel Adlon, fou requerit pel mestre "perquè el prenguéss a la seva habitació".

Dos oficials que volien inspeccionar una fàbrica de fusells a Berlín no ho aconseguiren per

oposar-s'hi els obrers i foren esbroncats pel públic. Per últim, a Carlsruhe el cònsol de França fou obligat per uns joves armats de revòlvers a abandonar l'hotel en què menjava feia temps. — Radio.

EL REICHSTAG AUTORITZA L'EMISSIO DE BITLLETS DE BANC PRIVATS

Berlín, 3. — El Reichstag ha adoptat un projecte de llei autoritzant als establiments de crèdit per a emetre bitllets de Banc privats exempts o no d'impostos, segons els casos, però dispensant als dits establiments d'efectuar dipòsits d'or.

El Reichstag ha ajornat les seves sessions fins al dia 12. — Havas.

LLOYD GEORGE QUALIFICA DE VERITABLE BOGERIA L'OCCUPACIO DE LA RUHR

Londres, 3. — L'ex-president del Consell, Lloyd George, ha arribat avui d'Espanya. Interrogat pels periodistes es mostrà en principi molt reservat, però després es mostrà molt explícit.

Interrogat per un periodista sobre la qüestió de l'ocupació de la Ruhr manifestà Lloyd George que França havia comès amb això una veritable bogeria i que aquest era el mitjà per a no cobrar mai més les reparacions i fer que el període d'inquietud i de perill s'allargués a Europa.

Respecte a la qüestió dels Deutes interaliats manifestà que els països deutors d'Anglaterra haurien de pagar, puix Anglaterra paga també els seus Deutes i no hi ha cap raó per què la Gran Bretanya es mostri magnànima.

Preguntat sobre si pensava iniciar alguna acció política manifestà que si, però no va voler precisar. — Radio.

LA C. DE R. MANTE LA NEGATIVA DE LA MORATORIA SOLICITADA PER ALEMANYA

París, 3. — La Comissió de Reparacions ha resolt per tres veus i una abstenció del delegat britànic, mantenir la seva negativa a concedir la moratoria sol·licitada per Alemanya i declarar en vigor l'estat de pagaments de 3 de maig de 1921.

Així mateix ha resolt mantenir per a 1923 el programa de lliuraments de fusta en la forma que quedà establerta en juliol darrer. — Havas.

ELS INFUNDIS DE LA PREMSA ALEMANYA

Berlín, 3. — Determinats periòdics de la dreta publiquen informacions tendencioses i infundades.

Diuen entre altres coses, per exemple, que les tropes blanques que ocupen la Ruhr seran substituïdes per tropes negres i que les tropes franco-belgues tenen ordre, per al cas de retirada, de volar tots els ponts de les vies fèrrees. — Havas.

LA MANCA DE CARBÓ REPERCUTEIX A ITALIA

Londres, 3. — Comunicuen de Roma al "Manchester Guardian" que la situació a la Ruhr repercuteix ja a Itàlia, on per manca de carbó ha calgut suprimir diferents trens. — Havas.

SEVERES MESURES CONTRA ELS FUNCIONARIS CONCILIADORS AMB L'OCCUPACIO

Dusseldorf, 3. — El Govern de Berlín ha pres severes mesures contra alguns funcionaris als quals es jutja massa conciliadors amb les autoritats d'ocupació. — Havas.

L'ACTUAL COTITZACIO DEL FRANCO MANIFESTACIONS D'UN FINANCIER

París, 3. — Una eminent personalitat financiera ha declarat a un redactor del "Matin" que l'actual cotització del franc en el mercat de valors, era purament fictícia.

Es observava que la circulació fiduciària de França a primers de febrer, que és de 37.000 milions no és en cap manera excessiva si es té en compte que l'estat francès absorbi durant 1921 més de quaranta mil milions en nous milions, lliurats en concepte d'impostos vint-i-tres mil milions i destinats a les necessitats corrents de la vida, 60 mil milions.

Es cert que el pressupost assolí la quantitat de 24 mil milions, però el darrer anterior a la guerra fou de cinc mil milions i mig, equivalent a 16, al tipus actual de franco.

El pressupost actual, si no existís la guerra, seria, per tant, absolutament normal.

Terminà dient:

— És la pitjor de les heretjies valorar la capacitat de pagament d'un país fixant-se solament en el seu stock en or metall tota vegada que l'or té un valor fictici i abans de classificar definitivament la fortuna d'un país convé fer el balanç del seu actiu i del seu passiu.

Si així es fa, pel que toca a França, la confiança en el valor de la seva moneda serà de les més sòlides. — Havas.

TXIXERIN PROPOSA A POINCARÉ LA LLIBERTAT DE TRES OFICIALS FRANCESOS A CANVI DE LA DE MARTY

París, 3. — Tixierin acaba de fer proposar per mitjàncer a M. Poincaré el posar en llibertat a tres oficials francesos empresonats a Rússia, a condició que el Govern francès doni llibertat a Marty.

Comentant això, diu Le Matin: "Mentre el Govern dels Sorjts s'imagini que pot intervenir a França en favor de ciutadans francesos en semblants condicions, demostrarà que no està encara capaç per a la preciació de les conveniències internacionals. — Radio.

EL VIGÈSIM CONGRES INTERNACIONAL DEL PARTIT SOCIALISTA

Lille, 3. — Avui se celebrarà en aquesta ciutat la sessió inaugural del vigèsim Congrés internacional del partit socialista.

Amb aquest motiu, es troben des d'ahir a aquesta població els delegats francesos i estrangers que han de representar llurs països en aquest concurs.

Entre ells figuren els senyors Helfferding, social-democrata alemany; Engberg, social-democrata suec; Roberts, Walthead, del Labour Party britànic, i el socialista italià Nardelli.

La reunió preliminar se celebrà avui.

El president donà lectura dels telegrames transmesos per Fritz Adler i Otto Ruge, delegats d'un socialista democrata austríac i l'altre de la Unió, de Viena, que s'havien vist en la impossibilitat de venir a Lille.

Els reunits canviaren impressions sobre l'estat actual de les diverses qüestions d'ordre polític i econòmic, relatives als països representats en el Congrés.

El delegat alemany senyor Helfferding proclamà la necessitat que Alemanya pagui els danys que causà, però protestà de l'ocupació de la conca de la Ruhr. — Havas.

EL RETORN DE LA CARAVANA D'AUTOMOVILS I ERUGUES TORNARAN A ATRAVESSAR EL SAHARA

París, 3. — Comunicuen de Tombuctou al "Petit Parisien" anunciant que el dia primer del corrent, la caravana d'automòbils-erugues emprèn la marxa per efectuar el seu viatge de tornada, travessant novament el Sahara. — Havas.

CONTRA L'ESPECULACIO DE BLATS I FARINES

París, 3. — El ministre d'Agricultura, M. Clément, ha dirigit als directores dels serveis agrícoles una circular ordenant-los que s'oposin enèrgicament a qualsevol especulació sobre els preus dels blats i farines, que s'havien elevat considerablement aquestes dies.

La Prefectura del Sena ha fixat el preu del pa a 1'45 francs el quilò en el departament del Sena des del dilluns vinent. — Radio.

EL "TIMES" I L'ECONOMIA EUROPEA

Londres, 3. — El "Times" publica una pessera econòmica de l'any 1922. Refereix-se a Espanya, el "Times" diu que l'any es presentà per als espanyols amb mal caire, però que als darrers mesos la situació millorà notablement, mercès als Tractats signats amb França, Noruega, Suïssa i Anglaterra.

Aquest darrer Tractat amb Anglaterra és el document més important entre ambdós nacions, des de llur aliança a les guerres napoleòniques.

El mercat de Bilbao ha estat molt fluix, a causa de la competència realitzada per les nacions de moneda depreciada.

Parlant després de Catalunya, diu que la situació ha estat pròfeca, puix, apaivagats els conflictes socials i obrers, s'ha treballat amb continuïtat a totes les fàbriques. — Radio.

El com i el què de la recent tivanor franco-angles

Riga, 3. — D'origen polonès diu que el nou Consell d'Estat Memel ha proclamat l'evacuació definitiva de la ciutat polonesa i ha abolit la frontera territorial amb la República lituana. — Radio.

LITUANIA NO FA CAS DE L'ULTIMATUM

Kowo, 3. — L'Agència Lituana declara que Lituània, malgrat seva bona voluntat, no podrà satisfir les exigències de l'ultimàtum de la Conferència d'ambadors. — Havas.

LA QUESIO DE VILNA A LA SOCIETAT DE LES NACIONS

París, 3. — En la reunió del Consell de la Societat de les Nacions el senyor Haymans ha proposat que una comissió de Lituània i Polònia organitzés la ministració de la zona de Vilna.

El delegat polonès acceptà la proposició, però el delegat lituà la rebutjà categòricament.

Aquesta manifestació del delegat lituà produí fonda emoció. El senyor Viviani manifestà delegat lituà la responsabilitat en què incurria el adoptar semblant actitud que aduec podria portar una nova guerra.

El delegat de l'Uruguay, senyor Blanco, manifestà que el dia de març es reunirà a Santia de Xile el Congrés per al qual havien estat invitades totes les repúbliques d'Amèrica. — Radio.

Londres, 3. — Diferents comunicacions de Berlín relatives a les dres en les últimes 24 hores, diferents procedències angleses, concorden a confirmar que el govern del Reich es dirigeix d'un moment a l'altre a dir a la pressió de l'acció conjunta de França i Bèlgica a Ruhr, admetent les exigències d'aquestes nacions. — Radio.

EL DEUTE ANGLE A ROMA AMERICA

Washington, 3. — La Comissió de Consolidació del Deute dels Estats Units ha arribat a la conclusió que el deute dels Estats Units a França és de 1.400 milions de dòlars. — Havas.

ORISI MINISTERIAL AUTOMATICA

Moscú, 3. — Ha presentat la missió del seu exèrcit el president del Consell, senyor Hughes. — Havas.

EL REGIM FISCAL BELGA

Brusselles, 3. — La Caravana de la Pau ha aprovat, per 11 vots contra 2 abstencions, un projecte de llei que el règim fiscal al qual els països de guerra, la guerra i el treball, s'apliquen.

Per virtut de la modificació política el projecte, el nou impost del 20% o sigui un augment de 71 mil resultat de la taxa sobre el treball portació dels sucs, sucre, xaropos, etc.

El deute d'interès, per al qual s'ha passat de 75 a 700 mil, augmenta, i per al treball d'obra a 600 milions.

El projecte serà discutit avui parlament. — Havas.

LES OPERACIONS ITALIANES A TRIPOLITANIA

Roma, 3. — Comunicuen de Trípoli "Messaggero" que després d'un mes de desmarx, les tropes colonials reprenen les operacions per reconstruir l'administració de la Tripolitania oriental, havent estat dividida la forma en dos cosos.

El primer ha ocupat Germa i ha derrotat els rebels als voltants de Serradella de Sidi Ben Arguul. — Radio.

EXPLOSSIO A UNA FABRICA LUCERNA

Lucerna, 3. — A la fàbrica Horand da a les proximitats d'aquesta ciutat s'ha produït una violenta explosió ha causat danys materials importants i morint-se fins ara si s'han de desgràcies personals. — Havas.

NORUEGA TORNARÀ A SUAR VI

Crístiania, 3. — El Govern presentant un projecte al Storting favorable a l'acceptació d'un acord de pau amb Portugal, d'un tractat comercial de navegació amb Portugal, virtut del qual Noruega es comprometria a importar cada any 850.000 lliures de vins de graduació alcohòlica.

El Govern, a tenor d'aquest acord, sotmetria, en el termini més curt possible, a l'aprobació del Storting un projecte de llei tendent a la prohibició de la venda i consum de vins alcohòlics.

Diversos membres del Storting no han estat d'acord amb col

CONFERENCIES

PREMSA ASSOCIADA
: CORRESPONSALS :

D'ESPANYA

El consell tracta de la qüestió catalana i el desacord dels ministres provoca rumors de crisi

Avui alguns periodistes han recollit el rumor relatiu a un supòsit plantejament de crisi per diferències sorgides entre alguns ministres en apreciar la qüestió de Catalunya.

El fet no és cert, perquè en el Consell d'ahir, si bé es va tractar de la qüestió de Catalunya, no es va decidir res de nou. Les opinions foren discordants, la deliberació es limità a un canvi d'impressions, sense arribar a abordar-se el fons de l'assumpte.

L'Alcalá Zamora no desisteix de fer qüestió de Govern de les recompenses, i ben clar ho ha manifestat aquesta tarda.

De totes maneres, fins dimarts, que ha de celebrar-se el Consell, tot el que es digni és preafirmar.

MANIFESTACIONS DELS MINISTRES

El cap del Govern ha manifestat aquesta tarda que en despatxar amb el Rei no ha somès a la firma cap decret.

Ha afegit que la reina Victòria es troba millor.

Alludint al Consell de dimarts, ha dit que serà continuació del d'ahir.

Ha acabat manifestant que el comte de Romanones marxarà avui a Guadalupe, on passarà el dia de demà.

Preguntat l'Alcalá Zamora sobre les gestions d'indult que es fan a favor del taverne Lluís Verdader, ha manifestat que l'expedient incoat es tramita amb tota pressa, i un cop llist i coneguts tots els antecedents, l'estudiarà afectuosament, tenint ja en el seu poder els telegrams i peticions que li han tramès diverses entitats comercials i particulars.

Referint-se l'Alcalá a la recompensa al sargent Vassallo, ha dit que aquesta seguirà els tràmits ordinaris, i serà examinada i resolta segons el reglament de recompenses.

Com se l'interrogués si amb el nou Reglament tornaven a donar-se recompenses que sense ésser d'ascens equivalguessin al mateix econòmicament, va dir que això era detall que es coneixerà al fons públic el decret.

A primera hora de la tarda ha conferenciat el marquès d'Alhucemas, al seu despatx de la Presidència, amb els ministres d'Estat, Instrucció pública i Governació.

Una comissió formada pels senyors Freijeiro, Domènec Burgas i Tomás Echabiz, ha estat al ministeri de Gràcia i Justícia per sol·licitar del ministre que ajudi a concedir unes peticions formulades pels fabricants d'armes d'Elbarri, en instància dirigida al president del Consell i que es refereix a les llicències i venda d'armes.

Com s'ha dit, el comte de Romanones no es trobava en el ministeri, els comissionats han visitat el seu secretari particular. En Boreas, i han quedat per tornar dilluns a veure el ministre.

També una comissió que representava els Col·legis Lluïers de Representants i Comissionats del Cameró d'Espanya, ha visitat els ministres del Treball, Finances, Foment i Gràcia i Justícia, per fer-los la remesa de les conclusions votades a l'Assemblea que darrerament celebraren a Madrid.

La comissió ha quedat molt satisfeta per l'acollida dels ministres, que encara que ja coneixien les peticions, han promès estudiar-les amb tot deteniment i en especial la que afecta a la col·laboració forçosa dels agents comercials.

ELS BANQUERS CATALANS I L'EMPRESTIT MUNICIPAL DE VIL·LA
S'ha dit que aquest matí han arribat amb el comte d'Alcalá els representants dels sindicats de banquers de Barcelona per enfrontar-se amb l'ajuntament de la ciutat de la depèn. — R. U.

ELS MAJORS I EL MUNICIPI
A l'agrupació Maurina ha donat una conferència el diputat a Corts i cap de la memòria maurina de l'ajuntament de Madrid, Alfoz Serrano Jover, sobre el tema "El règim municipal i el Govern municipal".

Dignu que la ineficiència dels Municipis és filla, més que de la incapacitat i immoralitat dels seus components, del règim en que estan constituints.

Mentres la política segueixi rebent en la formació dels Ajuntaments aquests tindran que ésser forçosament ineficaces, puix per poder desenvolupar-se els Municipis cal abans que tot que tinguin independència política i administrativa.

Estudia els sistemes municipals seguits a Anglaterra i Alemanya, països on ha adquirit major progrés la vida municipal i es declara partidari del sistema

de gerència seguit a Alemanya, donant cabuda en els Ajuntaments als tècnics per a la direcció dels serveis.

Apart d'això, els Ajuntaments no podran donar els fruits que es desitgen sinó se'ls atorga independència econòmica, sense la qual de res els servirà tampoc que gaudeixin d'independència política i administrativa.

L'orador fou aplaudit.

DE L'ACCIDENT DE LA PORTA DE FERRO

Aquest matí s'ha efectuat l'enterrament del capità d'artilleria senyor Montero, víctima de l'acció d'aviació ocorregut abans d'ahir prop de la Porta de Ferro.

L'enterrament el presidien l'infant don Alfons, en representació del rei; el general Echagüe i representació de la família.

Figuraven a l'acompanyament tots els companys del finit i caps i oficials de totes les armes.

Una companyia d'aviació ha reunit honors al cadàver.

Durant el fúnebre acte han evolucionat aeroplans de l'esquadra de Quatre Vents, tirant rams de flors al pas de la comitiva.

UN NOU TELEGRAMA

El nou telegrama de luxe creat recentment, serà un document artístic, de la confecció del qual s'ha encarregat un conegut artista.

L'objecte d'aquest telegrama és que serveixi per a felicitacions de dates memorables i com a tal pugui conservar-se com a record.

El que es recapti per la sobretaxa serà per a la Creu Roja.

MOVIMENT GURSATIL

La Borsa està pesada i amb excess d'oferta en fons públics.

El Deute regulador baixa un quart, en la sèrie major, tancant a 7075.

Les accions del Banc d'Espanya guanyen dos cèntims i els Tabacs i Explosius, un.

Els valors d'especulació són poc negociats, tendint més aviat a la baixa.

Els francs segueixen la seva marxa ascendent i passen de 39'05 a 40'60.

La lliura esterlina i la lira també guanyen uns cèntims.

Els marcs, particularment, es fan a 0'875.

REPARTIMENT D'UN DONATIU

Per Reial ordre que demà publicarà el Diari Oficial del Ministeri de la Guerra es disposa la distribució de les 38.039'45 pessetes, donatius dels espanyols residents a l'Eivissa, per a ésser distribuït entre les famílies de les víctimes dels succeïts del mes de juliol de 1922 a Melilla.

La remesa dels socorsos es farà precisament als interessats als Governes i Comandaments militars, i on no hi sigui per mitjà del lloc de la guàrdia civil del punt de residència dels perceptors o pel més proper.

Els que havent sol·licitat socorsos no apareixen a la relació es per carència de dret, puix sols es concedeix als pares, mullers i fills o germans menors dels causants.

La distribució per regions és la següent:

Regió primera. — 1.020 instàncies: 85.147'40 pessetes.

Regió segona. — 990 instàncies: 61.292'36 pessetes.

Regió tercera. — 936 instàncies: 57.239'76 pessetes.

Regió quarta. — 292 instàncies: 18.136'79 pessetes.

Regió cinquena. — 442 instàncies: pessetes 37.239'50.

Regió sisena. — 600 instàncies: pessetes 57.146'30.

Regió setena. — 746 instàncies: pessetes 48.123'41.

Regió vuitena. — 698 instàncies: pessetes 43.298'70.

Canàries. — 3 instàncies: 557'10 pessetes.

Melilla. — 113 instàncies: 7.139'19 pessetes.

Cuba i Llatínia. — 3 instàncies: 15'70 pessetes.

LA CENSURA TEATRAL

Per ordre de l'autoritat s'han suspès, al teatre de La Latina, les representacions de l'obra "Responsables", estrenada ahir amb gran èxit, per respondre als gustos del públic popular del barri en què està enclavat el teatre i tractar-se en l'obra temes de patiment actualitat relacionats amb el títol.

L'ACTUACIÓ JUDICIAL

Melilla. — Segueix assegurant-se que molt aviat vindrà el general Ayala, com a jutge instructor de l'expedient que se segueix al general Navarro.

Continuen declarant davant els jutges la major part dels rescats.

S'ha rebut una Reial ordre del ministeri d'Estat, ampliant alguns avançaments als pagesos damnificats pel desastre, a l'objecte de què puguin millorar les cases de camp de les seves propietats que els rebels enrunaren.

Entre els soldats rescatsats ha sortit la iniciativa d'obrir una subscripció per regalar un rellotge d'or a l'Echevarrieta.

LA QÜESTIÓ DEL MARROC

La condemna del coronel Jiménez Arroyo i el projecte de les recompenses

El ministre de la Guerra, en rebre els periodistes, ha dit:

— Ja sabreu que el coronel Jiménez Arroyo es troba del dia 30 al fort de María Cristina, a disposició del jutge instructor i en compliment de la sentència.

Se suposa que jo no els volia rebre per a evitar parlar-ne i no ho vaig fer per haver d'assistir a l'enterrament de don Joan de Déu Raboso, persona de la meua intimitat, com sap tothom.

Està en absolut mancada de fonament, l'idea de canvi de càrrec entre el general Aguilera i el general Súbida. Estan en els seus càrrecs a completa satisfacció de tothom i molt aenyadament del ministeri de la Guerra.

El projecte d'Estat Major es va repartir ahir, a la tarda. El seu text està sotmès a l'estudi del Consell, perquè jo sempre que he estat ministre he repartit prèviament les meves iniciatives que havia de sotmetre a la deliberació del Govern i atendre totes les observacions.

Solament ho crec urgent per ésser l'instrument, el minuts i el taller necessari per a l'obra de reforma de l'exèrcit.

Es equivocà el que es diu sobre el projecte de decret sobre recompenses, error que sols per passió o per oblit pot circular, perquè és dels que no resisteixen cap aclariment.

Primer extrem: Urgència. — La té i l'ha de tenir tot projecte de decret sobre la base de la deliberació de les Cambres per a quan es vagin a resoldre les primeres propostes de recompenses, però mentre aquest moment no arriba, i encara no ha arribat, no és urgent la publicació.

Segon. — L'anteriorment dit revela que es tracta d'establir recompenses com fins ara no s'han fet; és a dir, no en una forma de liberalitat i de prodigalitat, sinó del contrari: una major sobrietat i restricció en el sistema que està en vigor.

Amb exemples es va aclarir això. Amb la legislació vigent, qualsevol oficial o cap pot passar, i passaria naturalment, al càrrec superior immediat. Amb el decret no passarà més que en cas raríssim, quan el cap o oficial recompenat estigui ja al cap de la seva escala i li faltés poc per a ascendir.

En els altres casos es necessitaran dues, tres, a vegades quatre, propostes aprovades per a aconseguir l'aventatge que amb la legislació vigent s'aconseguia mitjançant una sola proposta.

Des del punt de vista de la justícia, amb la legislació avui vigent es dona el cas de què pels mateixos serveis i mèrits s'ascendeix, per exemple, a un capità dels mes antics i a un dels més moderns: al primer se li avança la carrera dos mesos i al segon dotze anys; i a aquesta injustícia se li vol posar fi, és a dir, que el projecte és tot el contrari del que es diu per qui en parla sense conèixer-la, amb tot i que el seu estat parlamentari haurà d'ésser conegut dels que s'interessin en aquests problemes.

Tercer. — No hi ha d'haver recompensa sense responsabilitat.

Referent a això, ha manifestat el ministre:

Primer. Que en matèries de responsabilitat pràctica i sincerament buscades, ningú fins ara ha anat més avant que jo.

Segon. Que s'ha de castigar la falta, però a la vegada premiar el mèrit.

Tercer. Que la sentència contra el coronel Jiménez Arroyo i els procediments en curs indiquen que per aquest costat les responsabilitats són efectives.

UN CARRO PER AL SARGENT VASSALLO

El Consell de Govern del Banc d'Espanya ha acordat per unanimitat nomenar per a la vacant del càrrec de segon cap de celadores del dit establiment el sargent d'infanteria del regiment de Melilla En Francisco Vassallo.

EN LOPEZ FERRER I ELS REBOATATS

MELILLA. — El general Navarro ha rebut la visita del fill del general Silvestre, preguntant-li detalls sobre la mort del seu pare.

El general Navarro no dubta que el general Silvestre va morir durant l'evacuació d'Anual.

El sargent López Ferrer ha visitat els ex-captius, que estan hospitalitzats, produint-los paraules de consol.

També els han visitat el general Sánchez Ortigosa, marqués de San-Salvador, el qual ha estat acollit amb expressions molt de gratitud.

El sargent López Ferrer ha tramès al sargent president de la Cambra de Comerç 5.000 pessetes per repartir-les entre els ex-captius.

Els soldats li besaven la mà, dient-li que li devien la llibertat.

Afirmà el sargent López Ferrer que el Govern s'havia preocupat sempre de la llibertat dels presoners. Si no s'ha aconseguit abans ha estat per causes estranyes a la voluntat dels que hi intervingueren.

Ha conversat amb diversos obrers naturals de Villena, paisans seus, felicitant-los i produint-los frases d'encoratjament.

També ha tingut frases molt expressives per als oficials i per al sargent Vassallo.

En retirar-se de l'hospital fou victoriat.

En dol el sargent López Ferrer que dels

assumptes del Marroc es faci qüestió política.

Es mostra satisfet del Govern i de les autoritats militars, sempre propícies a col·laborar en l'obra patriòtica que ve realitzant d'ençà que s'encarregà de la Comissaria Superior.

A bord del creuer "Reina Regenta" ha marxat a Ceuta i Tetuan el sargent López Ferrer, amb la comissió jafitana que presideix Benuna.

Aquest ha rebut un telegrama del Gran Visir, expressant, en nom del Jallit, l'agraïment pel testimoni d'homenatge que se li ha tribuat.

Es felicita per l'èxit de les gestions per al rescat dels presoners.

El poble de Melilla ha dispensat un gran dol comiat al sargent López Ferrer, tancant tot el comerç.

Els molins estaven envaïts per una immensa gentada, que ha victoriat al sargent López Ferrer.

Abans de la seva partida, la Cambra de Comerç obsequià amb un banquet el sargent López Ferrer i li donà les gràcies per la seva gestió, pronunciant-se patriòtics brindis.

Una comissió de sargents d'aquesta guarnició projecta celebrar un homenatge al seu company Francisco Vassallo.

Aquest diu que durant el captiveri el portaren al poblat d'Issar-Halen, on guardava una infinitat de famílies rebels que el creien un Déu. Sembla que les dues d'elles que aplicava als malalts produïen immediates efectes i això contribuïa a què el creguessin miraculós.

Vassallo ha rebut telegrams de felicitació de tots els sacerdots de Toledo.

La Junta d'Arbitris socorre als ex-captius civils.

En gestions que pel ministeri de la Guerra es concedeixi a tots els soldats ex-presoners una llicència de quatre mesos.

El coronel cap de Sanitat militar, després de consultar amb els metges militars, ha elevat un escrit sol·licitant: per al sargent Vassallo el número 1 a l'escala de practicants militars amb caràcter honorari. També demana que se li concedeixi la creu de Beneficència.

Interrogat el general Navarro sobre la visita que li feu Ben-Chelal, ha dit que es tracta d'un moro ric, que té tres de corren i bastant bestiar i no li convé que prosperi la rebel·lió. Demés, tot quant fos en favor nostre, podria veure-ho recompenat pel nostre país, puix res espera d'Abd-el-Krim, de qui res ha rebut.

Se li ha preguntat si era cert que el cap rebel Bu-Harail el va protegir contra lesordes quan sortí de Mont Arreit. El general s'ha limitat a sonreure.

L'han visitat Ab-el-Kader i altres dignificants indígenes.

Continuen rebent molts telegrams de felicitació, inclosos un del general Cabanellas.

LA VIDA A AYDIR

MELILLA. — Des de la platja d'Alhucemas s'observa l'absència de moros a Aydir. Tota han abandonat llur casa, on regna absoluta solitud.

El confident Ben-Kristo ha desembarcat a Aydir, ignorant-se la missió que se li ha confiat. Abans del rescat es dedicava a portar carnes als presoners.

Se sap que Abd-el-Krim no ha rebut a Hadur-Mamar els 35.000 duros que li corresponien pels presoners que va reunir al cap rebel el arribà del desastre. Pel contrari, el fet tancat a un calabós a la cel·la de Bocoys, d'on l'havia alliberat Dris-Ben-Said.

També se sap que les 200.000 pessetes que sobre els quatre milions reuents el sargent Echevarrieta s'han reunit acul·litament entre els moros que diàgrem tracte directe amb els presoners.

Alguns soldats ex-captius s'han retirat que a Alhucemas sols ha quedat un artiller espanyol que té comptes pendents amb els tribunals militars. Estava també presoner i havia disparat en diverses ocasions contra la plaça. Se'l coneix amb el nom de "Pope".

El marquès d'Alhucemas ha visitat aquest matí, al seu domicili, a l'Echevarrieta. L'entrevista no tingué altre caràcter que el d'una afectuosa demostració de simpatia.

EN DEFENSA DEL GOVERN

SANCHEZ GUERRA

"La Epoca", referint-se a les insinacions que fan alguns periodistes al parlar del rescat dels presoners, diu que En Sánchez Guerra es preocupa, des del primer fins a l'últim instant del seu Govern, de rescatar els captius d'Aydir, sense que tingui la fortuna d'assolir-ho, però no donà comissió de fer-ho a ningú, sinó que s'entengué única i exclusivament amb les autoritats de la zona, i cap persona de cavalleritat, com és el cas del senador al qual el diàleg es referí, podrà dir que va rebre encàrrec del Govern per gestionar la llibertat dels presoners.

Alguns vegades s'estigü a punt de creure difamat el rescat, però sense que l'acabament arribés a tenir efecte, per circumstàncies que al Parlament es diuen algun dia.

No hem escatimat l'elogi als actuale governants i per això mateix, ens dolim que no es faci justícia als anteriors. Veiem com aquests deuen quedar per sobre de la passió.

LA CANTINERA DE MONTE-ARRUIT

La cantinera de la posició de Monte-Arruit, que es trobava en situació agnoscada, per haver perdut al Jassette quantitat, ha estat col·locada al Banc d'Es-

panya, creant-se-li una plaça d'entregada dels lavabos dels departaments del Consell.

La cantinera té a la cura centratres de tres-tres que va rebre al fer una sortida de la dita posició per cercar algun destinat als ferits i malalts.

EL PROCÉS DE L'ACCIÓ DE TIZZA

Sembla que molt aviat serà elevada a plenari al Consell Suprem de Guerra i Marina la causa instruída amb motiu de l'acció ocorreguda a Tizza i referent als esdeveniments de juliol i en la qual es troben encarrats els militars Lacanal, Tuero i Sirvent.

EL COMUNICAT

El comunicat rebut al ministeri de la Guerra, diu:

"Zona oriental. — Ahir, al matí, un grup enemic agredí les kabíles amigues de Dar-Mizian i Yebel-Uddia. Forces de policia sortiren per respondre l'agressió, sostenint tiroteig amb l'enemic, dos morts i un ferit de la harka amiga, i dos morts i alguns ferits de l'enemic, sobre el qual tirà l'artilleria de la posició de Benítez.

La de Benítez feu foc de canó sobre un grup enemic situat a 2.500 metres, que sembla feta treballs de fortificació.

Ha estat revelada la força del segon tabor de regulars, número 2, destacada a Tafersit, pel primer del mateix grup.

L'esquadra de servei va recórrer el front d'Aiffrau, Tizi-Azza i zóco de T'Selata, no observant res d'anormal, veient a les onze del matí un grup que es suposa fos el relevament de la guàrdia de Yebel-Uddia.

Un dels avions volà al Morabo de Sidi-Uardam, prop les posicions de Jéant, un grup d'uns quaranta moros que s'amagava als barrancs i trinxeres i que feu foc contra l'aparell.

El dia 1, una partida de malfactors agredí a la policia que es trobava pels voltants de la posició de Draa, sortint d'Afso forces de policia indígenes en el seu socors, sostenint tiroteig contra la partida, sense cap novetat.

Zona occidental. — Ahir, estant a la posició de Nechor, de Larraix, se li disparà el fusell al soldat de Luchana Miquel Guinovart Marín, causant-li la mort, ignorant-se si es tracta d'un accident o d'un suïcidi.

Sense cap més novetat."

LES ANECDOTES DEL CAPTIVERI

Els soldats de la Companyia de Mar Gregori Calzado i Joan Sierra Llorente, ex-captius i pertanyents a la guarnició de Sidi-Driss quan esdevingué el desastre, expliquen que durant la evacuació moriren onze companys de la mateixa unitat, així com un sargent anomenat Domínguez.

El mariner Joan Romero Suárez logrà fer-se escapolir el dia de la evacuació, ganant aydant na bara del anoneureca "Laya".

Altres companys. En Josep Toro Galán, morí el 23 de juliol, dos dies abans de l'evacuació, a conseqüència d'un tret de bala al cap i els restants sucumbiren a els demés que composaven la guarnició.

El mariner Joan Sierra diu que aconseguí arribar fins la platja i havent trobat una llanxa de motor del "Ala" abandonada, per avaries, arribà a refugiar-se en ella, però resultaren inútils els esforços que feu per a maniobrar i separar-se de la platja.

Els cabillens, advertits de que tractava de fugir, li trinxaren trets i el feriren en una cama.

Quat forçosament tingué que tornar a la platja, l'apressaren, portant-lo a Annual, després a Ait-Kamara i per fi a Aydir.

Durant el seu captiveri els moros li curaren la ferida amb oli calent i fulles de taronger i després l'assistí, de manera més racional, el sargent Vassallo, que més tard el curà també del tifus.

EFFECTES D'UNA ENTREVISTA

Aquesta tarda el president del Consell visità a casa seva a l'Echevarrieta, per donar-li les gràcies, en nom del Govern, per les gestions fetes per al rescat dels presoners.

En la conferència, En García Prieto portava l'encàrrec del Rei d'afixar a l'Echevarrieta un títol com a premi als serveis fets en aquesta ocasió.

El visitat declinà l'honor, fundant-se en què no sols per la seva significació política sinó per estimar que el fet no porta per a ell altre interès que la satisfacció del deure complert.

Repetí l'Echevarrieta, com antecedent, l'exemple de desinterès

ESPORTS

Asenjo, Maria Recasens i Carme Font de Fuster.

A la segona part recità el monòleg "Flor d'Amatller", la senyoreta Maria Maymón.

Feta la representació del jove Josep M. Guàrdia, delegat del Directori, pel Rvd. P. Roderic de Manresa, exposà al públic el camí a seguir per obtenir els nostres anhels de llibertat, essent molt aplaudit.

Seguidament N'Antònia Bonamusa antonà el formós càntic "Montanyana", que li valgué forts aplaudiments prenent part a l'acte les senyoretes Francisca Mússons, Pepeta Franch, Catalina Vidal i el jove Jaume Manent. Clogué l'acte el Rvd. P. Roderic de Manresa, dient que no s'atruya a tancar-lo, que deixava la porta ajustada perquè hi tornessin ben aviat.

Manifestà que no s'esperés d'ell un sermó, puix no era el lloc apropiat per a fer-ho; enlairà l'obra dels Pomells.

OLLOT

El Comitè d'honor de la Fira de Mestres: La sessió de l'Ajuntament

— Han marcat a incorporar-se als consells respectius els joves de la quota de 1921 concentrats aquests últims dies en aquesta calxa i zona de reclutament.

— Ha quedat constituït el Comitè d'Honor local de la Fira de Mestres d'aquesta capital, formant-lo distingits personalitats del comerç, banca i indústria de tota la contrada.

— Durant el mes de gener han estat morts a l'Escozador 617 porcs, 1.205 xals i 88 vedells.

— A la darrera sessió municipal, celebrada dijous, de segona convocatòria, foren aprovats diversos assumptes de tràmit i pels vots dels regidors obrers, republicans i nacionalistes fou denegada una llicència que demanava l'alcalde, senyor Treserras, i fou aprovada una proposició perquè l'edifici fins ara destinat a caserna fos destinat per instal·lar-hi diverses dependències municipals, com l'Escola de Música, Banda municipal, Orfeó Olot, Museu, Escola de dibuix i els locals sobrestants es reservessin per una Escola d'Arts i Oficis.

REUS

La cursa Barcelona-Saragossa-Barcelona: La commemoració de la proclamació de la República del 1873

"Puericultura", publicació de l'Institut de Puericultura, que a la seva última edició era tota dedicada en la nostra llengua, ha anat adoptant l'espanyol i al seu darrer número ja quasi no hi queda en català més que la coberta.

— Ha aparegut un periòdic institut "La Força", humorístic i radical, però radical en nacionalisme.

— Aquest matí han passat per aquesta ciutat una 35 vehicles de la cursa Barcelona-Saragossa-Barcelona, organitzada pel R. A. C. Q. de Barcelona. A Móra la Nova, al punt d'un quart de deu, que era l'hora establida arribava el primer cotxe al control.

Alguns han hagut de desistir del viatge, per avaries sofertes, però sense danys personals. Dimecres al matí, de retorn, jaques per aquí per allà a les dotze.

— Com tots els anys, enguany el partit socialista local celebrà el dia 11 del que són un àpat en commemoració de la proclamació de la República espanyola del 1873.

Penja els possibilitats que ca' ésser republicans, però de Catalunya.

— Dimecres, dia 9, donarà al teatre Fortuny un concert el guitarrista català Miquel Llobet.

Aquest concert fa el 14 dels organitzats per l'Associació de Concerts.

— La societat de mestres santes celebrà els dies 10, 12 i 13 del corrent balls de diàmetre rosa, blau i groc, respectivament, al teatre Circo.

FIQUERES

L'obra de la Biblioteca Popular: Pressos que fugen: Conferència cultural: Un monument a la sardana

El Patronat de la Biblioteca Popular ha pres l'acord de constituir un fons de llibres d'autors empordanesos i un arxiu de música empordanesa, que s'encarregarà amb la sessió dels manuscrits d'En Pep Vinyes, que actualment són en possessió del president del Patronat, senyor Puig Pujades. També ha acordat organitzar una Associació d'Amics de la Biblioteca, que ajudi la labor cultural que per mitjà de conferències i de curses es proposa realitzar el referit Patronat. S'ha fet càrrec també del projecte de jardí que ha confeccionat el director de les Arts del Jardi senyor Artur Rigol per voltar l'edifici de la Biblioteca.

— Dimecres passat va escapar-se una ronda de vuit preses de la pres preventiva d'aquest partit judicial. Per aconseguir-les intent van tancar a una cella el director de l'establiment. La policia governativa i els agents de vigilància municipal han donat una batuda per trobar els fugitius, no aconseguint-los.

— Persisteix l'agutíssima secada, que angelià aquest país. No hi ha un record semblant a tal secada en època com l'actual.

— L'Orfeó Germanor Empordanès anuncia per a la primera setmana de Quaresma una conferència, a càrrec del poeta i dramaturg N'Ignasi Iglesias, tractant de "L'obra artística i social d'En Clavé als nostres temps".

— Ningú es recorda ja d'aquell projecte fugac d'alçar a la nostra ciutat un monument a la sardana que un dia semblava que apassionés les nostres elements representatives.

VALLS

Futbol: Alcalde de R. O. 2: Els pomells: Treballa de bombes

L'equip vallès Atlètic jugà el campionat d'enguany passat al Silegú el camp d'aquest darrer, guanyant de

de Sitges. El mateix dia el Valls Depor-tiu jugà un partit, fora de camp, amb un ome del Gimnàstic, acabant amb empat a un gol.

— Un dona com a cosa certa que no passaran gaire dies sense que tinguem alcalde de Balai ordre i que l'ajuntament amb el somonament serà el regidor liberal En Joan Cases i Bodarull.

— Dimecres a l'altir de la Mare de Déu de la Candela construíren matrimoni el jove En Jaume de Moragas i la gentil senyoreta Na Pilar de Munnica.

— Una nombrosa representació de joves pomellistes de la nostra ciutat anaren a l'estació a saludar el fundador dels Pomells, En Josep Maria Folch i Torrens, que es dirigia cap a Montblanc. L'acte fou repetit el diàleg, quan tornava a Barcelona.

— El compatriota En Jaume Calvet, 20 del sacristà de la parròquia de Sant Antoni, es taca entre els presoners d'Abd-el-Krim alliberats a la seva captivitat començant quan la desfilada d'Alcalde.

— Al partit Valls Depor-tiu-Gimnàstic, el porter del primer, N'Antoni Pau-nès, tingué la dissort de fracturar-se la clavícula esquerra en una jugada desgraciada.

— L'encarregat de la fabrica de curtits d'En Josep Montserrat, En Joan Solé, fill d'ell, tingué la desgracia d'ésser agafat per una corretja, resultant amb una cama fracturada.

— Dimecres a la tarda foren trobades per una soldada, prop del magatzem de vins d'En Francesc Martí, un parell de bombes explosives. Sembla que hi estaven amagades de ja fa temps.

VILANOVA I GELTRÚ

El Carnaval

S'ha rebut un programa de les festes de Carnaval de Vilanova i Geltrú d'enguany, que prometien ésser molt animades. La Companyia M. S. A. ha establert per a diumenge i dimecres de Condrà bitllets a preu reduït, que valdran des de la tarda anterior de les dites diades.

SANT FELIU DE GUIXOLS

Futbol: L'alcalde de R. O. pren possessió amb protestes de les minories

El moviment de població durant gener fou així:

Naixements, 10; defuncions, 21; matrimonis, 3.

— Dimecres fou conduïda a la seva última estada la respectable dama Na Dolores Barri Anglada, vídua d'Extra-da.

Rebén els seus familiars el testament del nostre condol.

— Dimecres, en partit de campionat, la Unió Esportiva, de Figueras, va guanyar a l'Ateneu Deportiu, per 2 gols a 1.

Amb aquest resultat s'ha escaït tota la possibilitat d'ésser novament campió de la província l'equip guixolenc, que ha vingut assolint-hi uns anys consecutivament.

Dimecres vinent, també de campionat, jugarà l'equip local contra Unió Deportiva, de Girona. El dit encontre es esperarà amb vèrticim interès.

— Dimecres va posseir-se el seu càrrec l'alcalde de Reial ordre, En Guillem Tall Guri.

La sessió de vocals associats, que havia de celebrar-se en tal dia, no pogué tenir efecte, havent-se de celebrar de segona convocatòria dijous, dia 8 de febrer.

A la sessió del dimarts les minories protestaren, singularment la federal, del nomenament d'alcalde de Reial ordre.

El saló de sessions estava ple de gom a gom. Contra el que alguns propalaven, no passà, ni diàrie ni fora de la Casa la Vila, el més petit incident.

Els cinemes i estudis disminuïren llurs càrrecs.

— Als baixos de l'Ajuntament hi ha exposada la llista dels llicenciats que el present any compleixen els 19 anys i han d'ésser compresos a l'alistament actual per al servei de l'armada espanyola.

La dita llista comprèn 68 milions, dels 29 de Sant Felip, 7 de Lleó, 5 de Tossa, 2 de Castell d'Aro, La Bisbal, Sant Privat de Beu, Llagostera, Banyoles i Cassà i 1 de cadascun dels pobles que segueixen: Santa Cristina d'Aro, Amer, Tordera, Caldes, Forrells, Ser-cassà, Usall, Palamós, Agnès, Cornella de Terri, Sant Gregori, Palafrugell, Mazarron, Barcelona i Madrid.

BERGA

El nacionalisme aplaudeixen la retirada dels homes d'Acció Catalana de les corporacions

Als 36 anys ha mort l'amic nacionalista N'Eugeni Casanovas, director-gerent de la Banca Arús a la nostra ciutat. El seu enterrament constituï una vera manifestació de dol, paleant les moltes simpaties que gaudia l'amic Casanovas. Amb cos sencer.

— Les "Germanetes dels vells" han celebrat amb un tridum solenníssim les seves nocces d'or, predicant el jesuïta pare Vallet. El dia de conculsió, interpretat admirablement la missa "Ardium cristianorum" nostre aplaudí Orfeó. A la tarda es dedicà als vellets una vetllada, cantant: "Cant de la senyera", Millet; "Sant Josep i Sant Pau", "El partit" i "La duncelleta", Pérez; "Cancó de Nadal", Romeu, i "La sardana de les monjes", Morera, que foren molt aplaudides.

— A l'església de la Pietat s'ha emmaridat la gentil senyoreta Na Mercè Rovira Casabellà, amb nostre amic i company En Ramon Parera Dausot. Els uvis han anat a visitar les primeres poblacions de la nostra terra.

— Està procedint-se per la brigada municipal a la construcció de la clau-guera i empedrat del carrer de la Pietat.

— Els nacionalistes han vist amb gorg i aplaudiments sense reserves la retirada dels homes representatius d'Acció Catalana de les corporacions Mancomunitat i Ajuntament de Barcelona.

— La fulla Le maroc de Fociss ha produït excel·lent electe entre les nostres classes obreres

Els Campionats mundials de Lawn-tennis

(Tercer dia)

Una gornació freturosa d'emoció s'emplaçà entorn de la gran pista per tal de fruit les delícies de l'alta escola d'En Manuel Alonso en lluitar contra l'espanyol francès, en R. Lacoste, un xicot de divuit anys que està cridat a eclipsar la fama de les actuals primeres raquetes de la veïna República.

Aquesta vegada el gran públic agomolat al gai Palau no quedà defraudat en les seves il·lusions, puix el notable jugador lliure guanyà el "match", i el que més va satisfer els devots d'aquest esport, és que el guanyà amb aquell mestratge i amb aquella faïsa de joc tan seus, tan únics, que tanta èxits li'han proporcionat arreu del món on s'ha exhibit.

En Manuel Alonso portà el partit, com sempre, a "tot tren", forçant el joc del seu adversari, acudint sempre a la pilota i lluny d'esperar aquesta, tractant d'acabar la jugada al primer cop.

El francès Lacoste li arrabassà un "set", la qual cosa solament va servir per esperonar a l'Alonso. Aquest buscà i guanyà punts impossibles; una jugada d'aquestes al acabament del partit, en un cop d'aquells tan seus, però que va fallar a la xarxa, va fer aixecar dels llocs centenars de persones... Un moment inoblidable!

En Gomar, el simpàtic jugador, malgrat tenir el sant d'aquena, guanyà el seu partit contra el danès Monk, de faïsa normal.

Mishu, romanès, i Le Besnerais, francès, van fer un renyit partit, guanyant-lo a quatre "sets" el campió romanès.

Els nostres jugadors Juanico i Morales van ésser eliminats respectivament pel francès Couleas i per l'anglès Gilbert. El primer sense lluita. No així el segon, puix opusà una resistència com ell sap fer, donant lloc a disputar els cinc "sets" i assolint 20 fets a favor seu per 22 que guanyà el seu adversari.

Les germanes Fonrodona, també fora de joc ahir, van obligar a llurs contràries a emprar-se a fons per poder sortir vencedores.

A continuació van els resultats tècnics:

N. Mishu guanyà a T. R. Le Besnerais per 3-4, 6-4, 3-6, 6-2.

W. C. Crawley a O. Lindstrom per 6-3, 6-2, 6-2.

J. Couleas a A. Juanico per 6-0, 6-1, 6-2.

M. Alonso a R. Lacoste per 6-1, 4-6, 6-2, 6-4.

Miss Mc. Kane a Mme. Billout per W. O.

Conde de Gomar a K. Moreh per 6-1, 6-3, 6-2.

* J. D. Gilbert a R. Morales per 6-3, 2-6, 4-6, 6-2, 6-3.

Mme. Golding a Mme. Le Besnerais per 6-0, 6-0.

Mme. Monk a senyoreta A. Fonrodona per 6-2, 6-2, 6-1.

Mlle. Le Kehler a senyoreta I. Fonrodona per 6-0, 6-2.

G. A. Sautier-C. Batin a J. M. Sautier-J. E. de Olano per 6-2, 6-2, 6-1.

Programa per a avui

Corresponen jugar-se els següents partits:

Pista central

A les 10.—Senyoretes I. i A. Fonrodona E. v. Mmes. Monk i Sautier S.

A les 11.—Mmes. Billout-Le Besnerais F. v. senyoretes N. Tarruella-M. L. Ferrer E.

A les 12.—E. Tegner D. v. J. Couleas F.

A les 2'15.—H. Cochet F. v. D. M. Greig I.

A les 3'30.—Mrs. Beamish-Miss Mc. Kane L. v. Miss Kehler-Miss Brahm.

A les 4'15.—J. M. Gilbert-N. Mishu I. R. v. J. M. Llençeres-G. Satriestegui E.

Pista número 1

A les 10'15.—G. A. Sautier S. v. J. Samazeuilh F.

A les 1'15.—T. R. Le Besnerais-R. Lacoste F. v. J. Andreu-F. Lloveras E.

A les 2.—C. Martin S. v. F. Sindreu E.

A les 3'15.—Mmes. Golding et Vaussard F. v. Mmes. Zochowska-Ryohter P.

A les 4.—Senyoretes I. Fonrodona-Comte de Gomar E. v. M. L. Ferrer-Lloveras E.

La intervenció de les esmentades jugadores estrangeres donarà un caient ben remarcable al programa per avui, però els partits entre el danès Tegner contra el francès Couleas, el francès Cochet contra l'anglès Greig, i el català Sindreu contra el suís Martin, permetran ja establir alguns pronostics, ensenys que poden produir més d'una sorpresa.—D. B.

RUGBY

El partit d'avui i les finals del campionat

A l'Hipòdrom aquesta tarda es jugarà l'últim partit de Campionat entre els equips del Club Natació Atlètic i el C. A. D. C. I.; de shoil que en aquest partit proba-

blement guanyarà l'Atlètic, degut a la qualitat de principiants dels Centres. Avui, guanyà qui guanyà d'aquesta dos, no varia per res els clubs que han de jugar les finals de Campionat, que són el Catalunya Atlètic Club i la Unió Esportiva Samboiana.

El Catalunya A. C. és el vencedor de la sèrie A., en la qual hi ha el C. N. A., el C. A. D. C. I. i el Olímpic Rugby Club, els encontres dels quals ja havem ressenyat en aquestes pàgines. La puntuació d'aquesta sèrie és com segueix:

Catalunya Atlètic Club: Partits jugats, 3; perduts, 1; empatats, 1; guanyats, 2. Total punts, 6.

Club Natació Atlètic: Partits jugats, 2; perduts, 0; empatats, 2; guanyats, 0. Total punt, 4.

C. A. D. C. I.: Partits jugats, 2; perduts, 2; empatats, 0; guanyats, 0. Total punts, 2.

La Unió Esportiva Samboiana és de la sèrie B., en la qual hi figuren els següents equips amb la seva corresponent puntuació: Unió Esportiva Samboiana: Partits jugats, 2; perduts, 0; empatats, 0; guanyats, 2. Total punts, 6.

Club Natació Barcelona: Partits jugats, 2; perduts, 1; empatats, 0; guanyats, 1. Total punts, 4.

Rugby Club Sant Andreu: Partits jugats, 2; perduts, 2; empatats, 0; guanyats, 0. Total punts, 2.

Dit això, es pot veure ben clar que el partit d'avui no influirà per res en els finalistes.

El partit que ens ocupa començarà puntualment a un quart de quatre i arbitrarà el senyor Coll.

La final de Campionat es jugarà el dia 18, al camp del Hipòdrom, entre els equips ja esmentats.

Tornel de segona equips

El Club Natació Barcelona, demostrant un cop més el seu amor en tot el que sigui esport, ha cedit una copa per segons equips, en els quals no podrà pendre part cap jugador que hagi jugat dos o més partits en el Campionat.

Començarà el torneig el dia 24; en les inscripcions per ara ja hi figuren els nostres primers clubs.

Els campionats del món de Tennis

Els gran partits d'avui

E. Teemer contra J. Coniteas

Els equips oficials de Dinamarca i França

H. Cochet contra D. M. Greig

Quin serà el resultat del Campió del món?

Mrs. Beamish i Miss Mc. Kane contra Miss Kehler i Miss E. M.

Anglaterra contra Dinamarca

Palau de la Indústria

FUTBOL

El segon partit del Ràpid de Viena

Es d'esperar que el partit d'aquesta tarda entre els vienesos i el Barcelona, serà força disputat, puix els nostres equippers estan disposats a refer-se del mal resultat d'ahir.

L'equip barcelonista es presentarà en la forma anunciada ahir.

El partit Bèlgica-Espanya

Com és sabut, avui es jugarà a Anvers, en el propi terreny que es disputaren els partits de la darrera olimpíada, el partit entre les seleccions belga i espanyola.

Segons notícies, l'equip representant de Bèlgica l'integraran: Porta, Debie Racing Club de Brusselles; defenses, Swartenbroecks (Daring C. B.) i Verbeek (Unió Saint-Gilloise); André Piersens (Beerschot), Van Halme (C. S. Brugeois) i Schelstraete (C. S. Brugeois); davantera, Benneims (Daring C. B.), Coppée (Unió St.-Gilloise), Larnee (Beerschot), Gillis (Standard C. L.) i Bastin (Antwerp F. C.).

El d'Espanya estarà format per: Zamora — Arrate, Vallana —

Samitier, Means, Peña—Piera, Sesumaga, Monjardín, Alesantara, i Acedo.

Donades les condicions en què es farà el partit, es difícil preveure quin serà el resultat.

Sans contra Martineño

Aquesta tarda jugaran, al camp de la Unió, un partit amistós aquests dos primers equips, el qual serà revenja del jugat per a la possessió de la Copa Peruchí que guanyà la Unió.

Es de proveure que donat l'interès que té pel club de Sant Martí aquest partit, es veurà una lluita renyidíssima.

La Unió es presentarà amb el següent equip: Pedret, Solà, Molot, Badal, Sancho, Carulla, Martínez, Vidal, Feliu, Franch, Oliveras.

Per la seva part el Martineño es presentarà també complet.

El partit començarà a les tres de la tarda.

Grans partits internacionals

Avui, a les tres de la tarda,

Segon partit T. U. E.

DE BUDAPEST

capdavanter del Campionat d'Hongria

C. D. Europa

CAMP EUROPA

CICLISME

L'Esport Ciclista Català

Aquesta entitat, després del "velo-bala" organitza per a la primera quinzena de març la persecució ciclista d'un globo, la primera prova d'aquesta mena que es realitza al nostre país, havent-se creat diversos premis individuals i per a equips.

L'elecció es farà a Llíser de Dalt, lloc d'abundants carretes i en bon estat, el que donarà més relleu a la prova.

Per a més detalls adreçar-se a l'estatge de l'entitat organitzadora (Diputació, 333).

EXCURSIONISME

Les excursions per avui

La A. A. Vida, al Castell de Burriac. La sortida a les cinc del matí, del local social, Otto, 67.

— La secció d'Esports i Excursions de la Joventut Nacionalista Obrera "Pàtria Nova", una excursió de tot el dia a Vilassar de Mar, Cabrera, Font Piensa, Castell de Burriac i Argenteona. L'hora i lloc de reunió és a dos quarts de set del matí a l'estació de França.

MUSICA

Associació d'Amics de la Música—Quartet Wendling, d'Estuttgart.

El pas d'aquest admirable quartet alemany, deixa sempre un record inesborrable; els seus concerts que té donats a Barcelona, destaquen a la memòria de tots els que han tingut el plaer de sentir-los com a lluminoses sessions de música. La perfecció del seu art, l'auditori la reconeix sense cap esforç, per aquella diafanitat amb què l'espirit de les obres executades és expressat, assolint així comprendre el públic que fàcilment s'excita i comun amb les seves magistrals interpretacions.

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

X CONCURS NACIONAL D'HISTORIA DE CATALUNYA
i Concurs de Geografia de Catalunya
Maig MCMXXIII

L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, prosseguint la seva tasca pel desenvolupament de la nostra consciència patriòtica, convoca els noies catalans al IX Concurs Nacional d'Història de Catalunya i de Geografia, que tindrà lloc el corrent any 1923.

El Consell Directiu de la Protectora, seguint la norma que va imposar-se ja l'any 1914 de celebrar aquests Concursos Nacionals alternativament a Barcelona i en altres pobles de Catalunya, ha disposat que el propi venint tingui lloc a la ciutat de Barcelona els dies 20 i 21 de maig (Pasqua Granada), en els llocs i hores que s'anunciaran oportunament.

El Concurs es regirà per les següents Bases generals:

1. Es considerarà Cooperador el Concurs les entitats que hi contribuïssin amb subvencions en efectiu, i Protectora els particulars que facin donatius en metllic o en llibres per a premis als concursants.

2. Els exercicis seran públics i en llengua catalana, podent-hi prendre part noies de divuit anys i noies de deu a vint anys.
3. Entre els inscrits s'establiran sis seccions: tres per a noies i tres més per a les noies; la primera de cada agrupament la formaran respectivament els noies i noies de deu a dotze anys; les segones, de dotze a quinze anys; i les terceres, els noies de quinze a divuit anys i les noies de quinze a vint anys.

4. Els premis en efectiu per als concursants es donaran en llibres de les Caixes d'Estalvi que existeixin a la comarca d'on els premiats procedixin, i en cas de no haver-hi els seran lliurats en metllic.
5. Els premis oferits podran ser concedits o no, a judici exclusiu del Jural Examinador, les decisions del qual seran inapel·lables.

6. Els que desitgin presentar-se en aquest Concurs hauran d'inscriure's el més tard quinze dies abans de la data de la seva celebració, al domicili de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana (carrer dels Arcs, núm. 1, pral., Barcelona), a fi que es pugui saber amb temps el nombre de concursants, amb vista a l'organització dels actes del Concurs.

7. El Jural Examinador i Qualificador del Concurs serà nomenat oportunament pel Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, el qual procurarà que hi hagin representats les entitats cooperadores dels Concurs.

Bases del Concurs d'Història de Catalunya

8. Els inscrits a les dues primeres seccions hauran de demostrar, en un exercici oral, coneixements sintètics i conjunts d'Història de Catalunya. Els inscrits a les segones hauran de donar detallades explicacions sobre els fets més remarcables de cada època i regnat. Els que figurin a les terceres seccions tractaran de les lluites, costums i civilització de la península Nacionalitat Catalana, des de la fundació fins a la pèrdua de les seves llibertats. Els concursants d'aquesta tercera secció, ultra l'exercici oral, se-

Premis extraordinaris
oferts per la Comissió Delegada de Rosari de Santa Fe

Es podran concedir dos Premis d'Honor de 250 pessetes, i un altre de 150, als joves o senyores, de les terceres seccions respectives, que en els exercicis d'aquest Concurs hagin demostrat notable superioritat de coneixements d'Història de Catalunya. Per a optar a aquests Premis d'Honor caldrà que hagin obtingut la primera qualificació.

Als examinants que no obtinguin premis en metllic, i que, segons el judici del Tribunal, sien mereixedors de recompensa, se'ls farà remessa de llibres o altres presents com a record del Concurs.

Premi extraordinari
format d'una part del donatiu de la Comissió Delegada de Rosari de Santa Fe

S'ha concedit un Premi en efectiu de 500 pessetes i Diploma d'Honor, al professor que, a judici del Tribunal, hagi demostrat amb la presentació dels seus alumnes més entusiasme i intel·ligència en respondre a la presentació; essent necessari per a optar-hi que presenti, quinze dies abans de la data del Concurs, una Memòria exposant el mètode seguit en l'ensenyament d'Història de Catalunya i Geografia de Catalunya, i els resultats obtinguts, consignant els noms dels seus deixebles.

L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana prega a tots els catedràtics, mestres (oficials i no oficials) i establiments d'ensenyança que posin gran interès en preparar joves i senyores per a concórrer-hi, entenent que així fan obra patriòtica.

Un distingit escriptor nacionalista ha dit: "Cal escampar la co-neixença de la nostra història, per posar novament al pit de tots els catalans el legítim orgull de la raça. Aquest orgull ha d'ésser una força poderosa que ens dugui a treballar per la reconquesta, en els temps esdevinuts, de l'alt lloc perdut per la pàtria nostra".

Barcelona, desembre de 1922.
Pel Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. — El president, Manuel Folguera i Duran. — El secretari, Frederic Cufí i Verdader.

Associació Catalana d'Estudiants

L'Acadèmia de Medicina de l'A. C. d'E., ha organitzat uns cursos monogràfics d'estudis universitaris sota el següent programari:

Biologia: Fisiologia de les estructures cel·lulars. Cinc lliçons per En J. M. Bellido (professor a l'Institut de Fisiologia). Dies 21 i 28 de febrer, i 7, 14 i 21 de març, de dos quarts de set a dos quarts de vuit del vespre, a l'Establiment Institut.

Terapèutica: Helioteràpia, tuberculosi i acnoloteràpia, per la càmpara de Quary. Tres lliçons per J. M. Girona, doctor en medicina. (Dies 16, 23 i 28 de febrer, de 7 a 8 del vespre; al mateix lloc de l'anterior).

Cirurgia: Tractament operatori de les fractures. Dos lliçons per J. Trias i Pujol, catedràtic de la Facultat de Medicina. (Segona quinzena del mes de març, el dies i les hores s'anunciaran oportunament al Laboratori d'Anatomia Topogràfica i sala d'operacions de l'Hospital Clínic.)

Per a inscriure's a qualsevol d'aquests cursos, així com per tota mena d'informacions, adreueu-vos a la secretaria de l'Associació, Mèndez Núñez, 3, tots els dies, de 7 a 9 del vespre.

El preu d'inscripció és d'una pesseta pels socis i de tres pels que no ho són.

Crònica Social

L'ATEMPTAT DEL DIJOUS

El Comitè de vaga que va actuar durant el passat conflicte del Metropoli-tà ha publicat una nota, protestant que el governador civil, senyor Raycató, hagi declarat que l'atemptat del qual fou víctima l'obrer Giménez no té caràcter social, afirmant que la mort de l'atemptat obrer està relacionada amb la circumstància d'actuar aïllat com delegat del Sindicat del ram de la Construcció.

En la mateixa nota es fa avinent també la sospita que l'atemptat pogués obeir a un desig de provocar l'organització obrera, i les repúbliques que davant del atemptat fan el nord "els interessats en que els Sindicats no assolixin la potència combativa que estan cridats a tenir".

AMENACES

L'encarregat de la casa consignatària de peix Freixas Germans, senyor Josep Ventura Jimeno, ha denunciat a la policia que el seu antecessor en el càrrec que ocupa va exigir-li 600 pessetes i que renunciés la plaça d'encarregat, paix si no ho feia el mateix.

Segons manifestacions del denunciat, ja en altra ocasió aquest individu, que es diu Joan Bautista Reverter, l'havia amenaçat.

INCIDENTS ENTRE ELS OBRERS DEL TREPRO-LITA

En les obres que efectua l'empresa del Metropoli-tà a la Rambla del Prat corresponen ahi al matí alguns petits incidents per negar-se alguns dels obrers a satisfer unes quotes de cotització establertes que els exigia el delegat d'un determinat Sindicat.

REUNIONS PER AVUI

A les deu del matí, el Sindicat Unificat del ram de l'Alimentació celebrarà assemblea al seu estatge social, Comte de l'Asalto, núm. 58, pral., primera.

L'ordre del dia és el següent: Lectura de l'acta anterior, Quina tènica cal adoptar davant l'ofensiva patronal?, Renovació de Junta, Assumptes generals.

El Sindicat Unificat de Serveis públics convoca a tots els components de la secció d'Il·luminació pública a la reunió que se celebrarà, a les deu d'aquest matí, al carrer de la Cadena, núm. 21, segon, per a tractar del nomenament de la Comissió tècnica en assumptes generals.

CONVOCATORIA

La Joventut Socialista convoca als socis a la reunió general extraordinària que tindrà lloc al Centre Obrer del carrer Sant Simplicí, 6, pral.

PER EL INDULT DE LLUIS VERDAGUER

Els veïns de la barriada on té instal·lat un establiment de taverna Lluís Verdaguier, condemnat a cadena perpètua per un Consell de guerra, per part de les entitats gremials, de la qual es venen fent gestions per a obtenir dels Poders públics la concessió de l'indult, per creure'l innocent del delicte de què se l'acusa, abir varen enviar els següents telegrames:

"Majordom del Palau.-Madrid.
En nom sentiment general barriada de Lluís Verdaguier, per convenciment innocentia, preguem es dirigis a S. M. el rei concedint gràcia indult. Agraïdíssim el salut".

"President Consell ministres, ministre Guerra, ministre Gràcia i Justícia.-Madrid.
En nom de la barriada de Lluís Verdaguier on hi ha un sentiment general, per convenciment innocentia, preguem V. E. intervingui sigui concedit indult al referit processat. Atendre aquesta petició és obra humanitària i justa. El salut".

L'Associació de Mercers al Detall de Barcelona ha enviat al president del Consell, ministre de la Guerra i al de Gràcia i Justícia, el següent telegrama:

"Associació Mercers al Detall de Barcelona ha acordat per unanimitat adreçar-se a la petició d'indult del degredat industrial taverner En Lluís Verdaguier, convençuts que es innocent.—President, Josep Augé."

DEL MUNICIPI

Subhasta

S'ha celebrat la subhasta relativa al nou empedrat en diverses trajectes de carrers de l'Alcalá, amb el resultat de la adjudicació. Fou adjudicatària, provisionalment, a la Societat Foment d'Obres i Construccions, per la quantitat de 4.267,147 pessetes. L'acte fou autoritzat pel notari senyor Zamagaita i presidit pel regidor senyor Sabatmaria.

Els carrers als quals es refereix la dita subhasta són els següents: Orléans, entre Pass III i Casentí; València, entre Sicília i Barcelona; Coello, entre Arriola i Casanova; Eixida, entre Margot del Duero i Sometent; Plaça Tetu; Casp, entre Passag de Sant Joan i Roger de Flor; Roger de Flor, entre Camp i Almagro; Almagro, entre Roger de Flor i Sicília; Muntaner, entre València i Puente; i entre Orléans i Huesos Aires; Urgell, entre Aragó i Mallorca; entre Orléans i Indústria; Bailén, entre Aragó i Coello; Roger de Flor, entre Orléans i Travassera; Indústria, entre Bailén i l'avinguda de Sant Joan i entre Roger de Flor i Sicília; Nàpols, entre Província i Coello; Heróld Cortés; Ebro; Tet; Gairotxa i Freix, entre Rambla Volant i Dos de Maig; Diputació, entre Urgell i Casanova; Passag de Sant Joan, entre Aragó i València i encreuament Aragó; Villarroel, entre Diputació i Mallorca; Mallorca, entre Roger de Flor i Nàpols i entre Marina i Igualtat; Consell de Cent, entre Arban i Muntaner; Borrell, entre Tamarit i Cort; Diagonal, entre Rambla i l'avinguda de Gràcia, i Villarroel, entre Ronda Sant Antoni i Floridablanca.

Concert

Avui, diumenge, la Banda municipal donarà un concert a la Plaça del Rei, a les onze del matí. Ven's ahi el programa que interpretarà:

Primera part. — "L'Arlesienne", primera i segona Suite (Bizet).
Segona part. — "Preludi i Fuga en Do major" (Bach); "Tasmania", cecena i dansa (Morera); "Jany", sardana (Carreta); "Els mestres cantaires", fragment del tercer acte (Wagner).

Per a la construcció de noies

S'ha celebrat la subhasta relativa a la construcció de 1.174 m² de la comunitat del Sud Oest, adjudicatària, provisionalment, al senyor Vicens Pualas, per la quantitat de 270.748 pessetes. Fou presidida pel tinent d'alcalde senyor Marqués i autoritzada pel notari senyor Parés, assistit-hi, en representació de l'Ajuntament, el regidor senyor Gabarró.

Nota oficial

Aquest Ajuntament, en consellat de 17 de gener, acordà sotmetre en son dia a l'aprovació de la Junta municipal de Vocals Associats l'adjunta tarifa relativa a la diferència de la càrrega tributària entre els carrers de llum estreta i els de llum ampla:

1. Vehicles de totes classes.
c) Carrers i altres vehicles de dues rodes, d'elèctric, o de senyal molles:
Amb llum normal, o sigui de 70 mil·límetres d'ample, 18 pessetes.
Amb llum ampla: de 80 mil·límetres, 12 pessetes; de 75, 15.
Amb llum semi-estreta: de 65 mil·límetres, 30; de 60 ídem, 42.
Amb llum estreta: de 55 mil·límetres, 60; de 50 ídem, 72.

Opna vagia menats per cavalleria menor, o de poca alçada, amb 500 quilos de càrrega màxima, es reduirà la quota en un 50 per 100.

d) Carrers amb molles, de dues o més rodes, o sigui carrers d'indústria, llevat ca naves i conductores:
Amb llum normal: de 65 mil·límetres, 40 pessetes; de 60 ídem, 42.
Amb llum ampla: de 75 mil·límetres, 30; de 70 ídem, 30.
Amb llum semi-estreta: de 65 mil·límetres, 54; de 60 ídem, 60.
Amb llum normal: de 45 mil·límetres, 75; de 40 ídem, 95.

Carrers arrastrats per aca, cavalleria menor o de poca alçada, amb 500 quilos de càrrega màxima:
Amb llum normal de 45 mil·límetres, 24 pessetes.

Amb llum ampla, de 50 ídem, 30.
Amb llum semi-estreta, de 40 mil·límetres, 30.
Conductores i capitonats, amb llum de 60 ídem, 50.
Per a llums de més o menys de 50

A la memòria del rei En Jaume I

Abans d'ahir, diada de la Canadellera, a la tarda, tingué lloc al Palau de la Música Catalana una solennitat vetllada amb motiu d'ofrenar a la Senyera un Reiquiari donatiu del president, En Joaquim Cabot, contenint un rull de cabells del Rei Jaume I.

El públic, brillantíssim, omplia el Palau de gom a gom.
Després de relatar els molins de la solennitat, En Pascual Boada, el President de l'Orfeó Català, féu l'ofrena del reliquiari, regant-hi-lo el mestre Millet amb vibrants paraules.

Foren llegits després salutacions i missatges enlatit, la gestió del gran Rei conqueridor, segons el següent programa:

"Jaume I", per En Jaume Co-llat, Pvre.
"Salutació de terres occitanes", per En B. Barriou.
"Salutació de la Choral Sévère", de Tolosa, per A. Perbosc.
"Adhesió de Provença", per N'Albert Arnauville.
"Missatge del Llenguadoc", per En F. Tresserre.
"Adhesió del Rosselló", per En Josep Bonafont, Pvre.
"Salutació de l'Aragó", per En Joan Moneva i Puyol.
València:
"Lo Rei Penat", per En Teodor Llorente.

"Salutació", per N'Eduard L. Chavarri.

Mallorca:
"El cavall del Rei En Jaume", per En Miquel Costa i Llobera, Pvre.

"Jaume I", per En Joan Alco-ver.

Catalunya:
"Don Jaume a Sant Jeroni", per En Jacinto Verdaguier, Pvre.
"Poblet" (fragment), per N'Angel Guimerà.

Benedicció a la Senyera pel Bisbe de Perpinyà, Monseñor Juli Carsalade.

Finalment, l'Orfeó Català, cantà les següents cançons:

"L'ombra del Rei" (chor d'hommes), Pujol.
"La Dama d'Aragó", cançó popular, Millet. (Sopran, N'Andreu Fornells).

"Planys", cançó popular, More-ra. (Tenor, En Francesc Torra).

"Muntanyes regalades", cançó popular, Sancho Marraco.

"El mariner", cançó popular Pérez.

Don Joan i Don Ramon", Pe-drell.

La Mare de Déu", Nicolau.

"Empordà i Rosselló", sardana, Morera.

"Els Segadors", Millet.
Recollint copiosament l'entusiasme del públic que no es cansa mai d'aplaudir. El "Planys", d'En Morera, hagué d'ésser bisbat.

En finir la vetllada, una ovació coronà l'èxit de l'Orfeó i de l'homenatge al més gran dels nostres Comtes Reis.

Y desdichosa que parecia serle particu-lar; esa mujer es mia, que esto la hace, y no obides en lo sucesivo que hablas delante de tus maestros.
—Mis maestros!—repitió Reynold levantando orgullosamente la cabeza.—Mis maestros!...
—¡Silencio! ¡Yo lo mando!—inter-rumpió por tercera vez con tono im-petuoso el viejo sabio.—Si turbas mi voluntad, me haré matar esa mujer antes de abandonar mi objeto.
Mientras que medaban entre Reynold y Van Helmont las vivas réplicas que hacíamos de relatar, masase Eudo había continuado la misteriosa operación que empezara en la joven.
Habiendo cogido primeramente las manos de la débil criatura, obligóla con una violenta sacudida, a dejar la cama en la que se apoyaba y la condujo al centro de la pieza a algunos pasos de la mesa de cristal.
Aporando la palma de sus manos po-neas en la de las rosadas y regordetas de la joven, sus pulgares, levantados, los brazos dedio doblados, como los de un luchador que reúne sus fuerzas, el ad-juvante con el cuerpo inclinado hacia de-jante, el rostro fucando así el de la pobre niña. La fente contrada; vislun-tante, la boca haciendo visluna de

ojos horriblemente dilatados, presen-taba un espectáculo que nada tenía de humano.
Inmóvil y silencioso, estaba horribis por la expresión de su fisonomía.
La joven, con sus hermosos brazos, extendidos y tiesos como si hubiese procurado rechazar a su seguidor, la cabeza doblada sobre su hombro, co-mejante a la tortolilla dominada por el buitre, y que, palpitante, de terror, se siente incapaz de escapar a las atadu-ras que la sujetan, la joven, con el cuerpo inclinado hacia atrás, cedía po-co a poco a la impresión que sufría.
Nada más extraño, más terrible y pameoso que este grupo compuesto del viejo centenario y de la hermosa jo-ven; hubiéramos dicho que era la mon-stra escuchando con la vida, la serpiente fascinadora preparándose a enlazar su presa para devorarla.
Por otra parte, masase Eudo estaba desconocido.
Un poder sobrenatural parecia domi-nar su cuerpo débil en apariencia y ha-bíale dotado de repente de una fuerza inagotable e inexplicable. Evidentemente, la tensión de las facultades del cerebro era tan viva que llegaba a saca la fuerza. Esta repentina producción ataca-

nes y de los espíritados; ¡pero el al-ma!
—¡Obedece como el cuerpo!—dijo masase Eudo irguiendo más aún su ele-vado tallo.
Y volviéndose a la joven, cogióla de nuevo las manos. Pero esta vez, lejos de obrar bruscamente como lo había ha-cho al principio, pareció proceder con una extremada atención y una delicadeza extraordinaria.
El anciano, procediendo de este mo-do, pronunciaba con voz baja y preci-pitada, fórmulas mágicas que acompa-ñaba con gestos misteriosos. Incontes-tablemente este hombre, químico pro-fundo, notable físico, sabio concienzudo, sufría, sin darse cuenta de ello, la influencia del siglo en el cual vivía, y rendía culto de buena a las doctrinas de la magia.
Van Helmont más adelantado sin du-da en los senderos de la ciencia, se son-riera trónicamente.
Masase Eudo había colocado el índice de su mano derecha en la izquierda de la de la joven.
A este contacto los labios de la lin-da criatura se entreabrieron y se agi-taron como si hubiese querido salir de ellos algunas palabras; pero plugue-na fu articulada.

En efecto, sea que el sueño cesase naturalmente, sea que la vida volviese a entrar en ese cuerpo que parecía ha-ber abandonado, la joven movió ligera-mente la cabeza, cerró sus hermosos ojos y los volvió a abrir casi en seguida.
Reynold pasó el brazo derecho alre-dedor de su esbello tallo y la ayudó a levantarse contentiéndola.
—¡Retírate! ¡Déjate!—exclamó brus-camente masase Eudo rechazando con violencia al joven. Con tu contacto vas a romper las corrientes.
—Efectivamente, al sentir el brazo de Reynold que la sostenía, el cuerpo de la joven se agitó con un estremecimiento violento.
—¡Levántate! ¡Anda! ¡Despiértate! ¡Lo quiero!—dijo el anciano en tono de supremo mando.
La joven hizo un esfuerzo y se desli-zó de la cama hasta tocar el suelo. Lue-go procuró andar, pero tambaleó casi en seguida y cayó poco a poco.
Tu influencia combate la mía—dijo el anciano dirigiéndose al extranjero. Has adormecido el cuerpo; despiértalo, yo se encargo del alma!
Van Helmont levantó sus enflaqueci-dos brazos, impuso sus manos sobre la frente de la joven y pronunció, en un idioma extranjero, palabras raras que

ELS ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Romea

Telèfon, 3.500 A.

Avui, diumenge, tarda, a les 3:
El magnífic espectacle d'En
Folch i Torres.

EL PRINCEP BLANC

A dos quarts de sis:

QUAN ELLES VOLEN...

LES CARABASSES DE MONTROIG

Nit, cinc actes, cinc:

LA RIQUEZA DE SIMONIDES

LES CARABASSES DE MONTROIG

Demà, dilluns, tarda, preus populars

SANTS I DIABLES

Nit: La riquesa de Simonides i

Les carabasses de Montroig

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, 18 de propietat i abonament a tardes, a les quatre, l'òpera en cinc actes **Manon**, pel cèlebre tenor **Carlo Naaket**, i els aplaudits artistes senyora **Baldassarre** i senyors **Ghirardini** i **Olaizola**. Demà, no hi haurà funció. — Dimarts, **Tristan e Isolda**, debut del tenor **Karl Hoffman** i prenent-hi part els cèlebres artistes **Rafgren**, **Ober**, **Marowsky**, **Rode** i **Henke**, mestre **Max Schilling**. — Dimercres, **Manon**.

TIVOLI

Espectacle IRIS - PALMER

Avui, diumenge, comiat de

la companyia, tarda i nit,

grandiosos programes. —

Dilluns

ZACCONI

al Teatre Tivoli

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada de Quaresma. Quatre grans concerts pel genial pianista **Emil Sauer**. Dies 22, nit; 25, tarda i 28 nit de febrer i 3 de març, nit. Queda obert l'abonament. Als senyors abonats a la present temporada d'òpera se'ls reservaran les seves localitats fins avui, dia 1 de febrer.

Teatre Tivoli

7 úniques funcions, 7, per l'eminent artista

Comm. **ERMETE ZACCONI** del 5 a l'11 de febrer de 1923. Premis econòmics. Butaca, pessetes 6'30.—Demà, nit, **Amleto**.

Gran Teatre Espanyol

Companyia de vodevil i grans

espectacles

PEP SANTPERE

ASSUMPCIO CASALS

Avui, diumenge, 4 febrer. Tarda, a les 4. Magnífic i variat cartell. 1. La primera. 2. Aprata...

Curriculum (tres actes, 3).

DON JOAN DE SERRALLARGA

Nit, a les 10. Aprata... Curriculum

Demà, dilluns, tarda,

CORNUTS I CONDECORATS

Nit, Aprata... Curriculum

Teatre Victòria

Avui, diumenge, 4 de febrer de 1923. Tres sessions, tres. Tarda, a dos quarts de quatre i a les cinc; nit, a les deu. Per imposició del seu enorme èxit, es representarà el film opereta en cinc actes, e

MISS VENUS

que obtingué a nit la seva consagració definitiva com la millor partitura d'òpera rival de la **Viuda alegre**, **Princesa del dol**, etc.—Demà, dilluns, tarda, a les cinc, i nit, a les deu, **Miss Venus**.—El dimercres, la segona òpera. La prohibició del petó. Es despatxa a comptaduria.

Teatre Nou

Espectacles Empresa Fraga S. A.

Companyia argentina

MUÑO-ALIRPI

Avui, tarda, a les cinc, i nit, a les deu. Estrena de l'obra d'am

bient. **Hasta la hacienda Baguala**

caf al Jaquel con la seca, **La bo**

rachera del tango i **Fiesta argen**

tina, **Duos criollos**, **Estilos**, **Vidalitas**, **Payada** contrapunto,

Firmeza, **Balle de a cuatro** i **Per**

ricon nacional.—Demà, dilluns,

gran funció popular. A mitat de

preu.

Gran Teatre Espanyol

Molt aviat, estrena del vodevil

en 3 actes, de Hennaglin, **Veber**

i **Billard** (els tres asos del vode

vil)

LA SEGONA NIT DE NUVIS

500 representacions a París

Exclusiva de l'Empresa per Espanya

Gràcia. — Elegàcia. — Distinció.

— Chic. — Luxoses toletes.

— Presentació esmerçada. — Decorat

nou.

Teatre Còmic

Avui, diumenge, grans funcions, tarda, a dos quarts de cinc, i nit, a dos quarts de deu. El famós drama romàntic de 7 actes i diferents quadros, **Magdalena**, la més cèlebre, en la qual es distingix notablement la primera actriu senyora **Caparó** i el primer actor senyor **Rojas**. Magnífica presentació, decorat especial. — Demà, dilluns, tarda, a dos quarts de cinc, extraordinària matínee: El drama en 8 actes **Juan Valjean** o **Los miserables**. Butaca amb entrada, 1'50 pessetes; general, 0'50. Nit, a dos quarts de deu: El famós drama en set actes, **Magdalena**.

Demà, dilluns, 5. Única funció popular de la companyia

Mulino - Alippi. MEITAT DE

PREU. Prengui la seva llotja amb temps

TEATRE NOVETATS

Vuit elegants

BALLS DE MASCARES

AURIGEMMA - CANADO

El pròxim dijous Gras

a la tarda, a dos quarts de 4:

GRAN CERTAMEN INFANTIL DE

VESTITS - AURIGEMMA

A la nit, el tan renomnat

BALL DE MASCARES

PARE ET TRAVESTI

Localitats: Casa Aurigemma,

Fernando, 53, i a la taquilla del

teatre.

Teatre Poliorama

Companyia de comèdia

GUÉLL - TUDELA - AS-

QUERINO - CORTES

(Telèfon 4134 A)

Avui, diumenge, tarda, a dos

quarts de quatre, primera

sessió:

MI COMPAGNERO EL

LADRON

A les sis, sessió especial, i

nit, a les deu:

LA MORAL DEL AMOR

Teatre Novetats

Avui, diumenge, tarda i nit.

Projecció de la sèrie de pel·lícules

FORÇA I DESTRESA

LES MERAVELLES DEL XI

Primera pel·lícula de la sèrie

PENA NEGRA

L'interessant joc entre

F. C. NURENBERG

i

F. C. BARCELONA

Demà, dilluns, 5, sessió organitzada per la colònia suïssa. Estrena de

ASCENSIO A LA JUNGFRAN

Què passarà dilluns al

Nou? Pregunteu-ho a les

vostres amistats

EL DORADO

Coliseu de varietats.

Avui, diumenge, tarda, a dos

quarts de quatre. Sessió especial.

Projecció de notables pel·lícules.

Soledad Miralles, ballarina. Els 5

dumetres, equilibristes. **Raquelita**,

cançonista. **Kanul Luis Trio**, canis

i danses de les illes Hawaii. El cele

brat artista

BALDER

Segona sessió, a les sis. Nit, a les

deu. Grans programes.

PILAR ALONSO

Projecció de notables pel·lícules.

Soledad Miralles, ballarina. Els 5

dumetres, equilibristes.

Kanul Luis Trio, canis i danses de

les illes Hawaii. El gran

BALDER

La genial artista, ídol del públic.

PILAR ALONSO

Demà, dilluns, i tots els dies

BALDER i **PILAR ALONSO**

Demà, dilluns, 5, primer di-

luns popular. Funcions,

tarda i nit, a mitat del seu

preu

CINEMES

Saló Catalunya

Notables quintet Jordà i torcet **Torrents**. Avui, diumenge, gran matí; tarda, per sessions, el gran diòs triomf del Programa **Ajuria**. **Enamorada del seu zófer**, preciosa comèdia, per **Ethel Clayton**. **Viatge del príncep de Gales** (6 i última) i l'estrany **La gelosia** de **Baby**, comica, nit, grandiosa estrena; **Yvonne**, per la formosa **Mary Miles**. — Demà, dilluns, gran exclusiva: **Blanchette**, per **Leon Mettlin**. Aviat, grandiosa pel·lícula, el més colossal en presentació.

Diana-Argentina-Excelsior

Avui, sessió matinal d'onze a una, Tarda i nit, primera de **Roger La Monte**, **El pacte**, **Les noces de Billy**, **L'hostia de l'Àncor**. Nit, **La vall florida**.

eatres Triomf i Marina

I CINEMA NOU

Avui, 3 de Ziska, **La fada de les nines**, **No es pot ésser guapa**. 6. Els parles de l'amor.

KURSAAL

ARISTOCRATIC SALO

PALAU DE LA CINEMATOGRAFIA

Exit de la gran producció marca

Universal.

LA TEMPESTA

Pròximament: La pel·lícula en

jornades.

EL DOCTOR MABUSE

NOTA. — Avui, d'11 a 1, es des-

patxaran butaques numerades per a

la sessió especial de les sis de la

tarda.

Gran Teatre Comtal i

Gran Cinema Bohèmia

Avui, diumenge, sessió matinal

d'onze a una. Estrena de **Roger La**

Monte. Tarda i nit, grandiosos pro-

grames. Silenci sagrat. Estrena del

film còmic **Un Romeu rústic**. Est-

rena de **L'hostia de l'Àncor**. A la

sessió de la nit, estrena de **Vall flo-**

rída, per **Charles Ray**.

Palace Cine

Avui, diumenge, sessions d'onze a una, de tres quarts de quatre a sis i de sis a vuit, tarda, i a les deu de la nit. L'emocionant **Humor** estrenat sagrat. La comèdia **Rand**, comediant, pel cèlebre artista **El** de les ulleres. Segona jornada de la colossal pel·lícula alemanya de sèrie, de la casa **U. F. A.**

L'HOMME SENSE NOM

titulada **L'expres de Venècia**. —

A la sessió de la nit, estrena de la

formosa pel·lícula

QUES LLUNES

Monumental - Padró - Walkyria

Avui, diumenge, sessió matinal

d'11 a 1. Els parles de l'amor (7 i

última jornada). Del viu al pintat,

per **Douglas Fairbanks**. **Bermúdez**,

futbolista. Actualitat **Gaumont**. —

Tarda, escolliu programa. — Nit,

La vanja de l'home blanc, per

Antoni Moreno. **Cora** salvatge. —

Demà, dilluns, **Carlota Corday**, una

aventura d'En **Raffaele**. — Nota: Al

Cinema **Padró**, en lloc de **Els**

parles de l'amor, es projectarà **Jack**,

Pendolat.

MUSIC-HALLS

EDEN CONCERT

Asalto, 12.—Exit **Loyal Alfiar**, **Francisqueta Caganovas**, **Carmo Miranda** i altres importants números. Tots els dies **Aperitif dancing** i gran tabarin. Balls de màscara.

RESTAURANTS

SORTIDA DE TEATRE A CASA BONA

TEMPS. Restaurant especial.

Paix, Ostrac i Mariscos. Quintana, 7.

ESPORTS

Frontó Principal Palace

Avui, diumenge, tarda, a un quart de cinc. Tres extraordinàries partits de pilota. Primer, a cistella. **Castillo** i **Iohazo** contra **Olasoaga** i **Castañaga**. Segon, a pala. **Araquistain** i **Arrarte** contra **Quintana II** i **Jaurregui**. Tercer, a cistella. **Vicente I** i **Palau** contra **Santi** i **Salsamendi**. Nit, no hi ha partit. — Demà, dilluns, no hi haurà partit. — Dimarts, extraordinàries partits.

DIVERSOS

Venus Sport - Palace Ball

Rda. S. Antoni, 62, i 64, i Tigr, 27

Avui, diumenge, gran ball tar-

da nit, amenitzat per la sens ri-

val **Banda Esport**, la qual ex-

cutarà els següents ballables.

Foxtrot - **Jimmy**, "El caïque";

One-Step "Fernanda". Tango

"**Filigrana**", dirigit pel popular

mestre **Domènec Ponsa**.

AVUI, DARRER DIE

Preus baratíssims

GENERAL, 1 pesseta

PREFERENCIA, 2 Ptes.

SEIENTS, de pista, 3 Ptes.

Cada dia

Matínee a dos quarts de 5

Nit, a les deu

CIRC PALISSE

Marqués del Duero

Gran

ESCENA AQUATICA

Vins de postres des de 2no pesetas
de trula o'75
Vinagre a 75 cèntims

Vergara, núm. 12 - Telèf. 961 - A
Ramb. Catalunya 85 - , 1645-G

Obsequia els teus hostes amb LLANO GINETE i CAMPILLO - RIOJA

La reconeguda serietat de la casa es una garantia de l'efectivitat de les rebaixes

NURIA I VICTORIA

Son les millors marques de llet condensada
Preneu-les, que són de producció NACIONAL

PIANOS
AUTOPIANOS
PIANOS ELECTRICS
COMPTAT, TERMINIS, LLOGUER

CASA WERNER
RAMBLA DE CATALUNYA, 72

SOCIETE GENERALE

de Banque pour l'Etranger et les Colonies

Sucursal de Barcelona

Plaça de Catalunya, 20

Tota mena d'operacions de Banca i de Borsa
CAIXES DE LLOGUER

NO HI HA TOS QUE RESISTEIXI

i amb la seua desapercepció ràpidament el catarre
bronquial, arrenca tres vegades al dia

BRONQUIOLINA

el poder curar i anar a l'obra, d'apropar
pel, que de seguida l'ataca i cura la seua

bronquitis aguda i crònica, catarre, grippe, pertussis, etc.

Preneu-la a l'obra i a l'home d'Espectacle

1. a de Tarragona: L. MIRALLES i FORT, 34

A l'obra: VIDAL i MIRALLES, 34

BARCELONA

JA' SOU SUBSCRIT A
"LA PUBLICITAT"?

GRANS MAGATZEMS
DAMIANS

Del 22 corrent al 15 febrer importants descomptes

en Vestits i capells per a senyora i nena, Pelleteria, Camiseria, Gèneres de punt, Séderia, Llaneria, etc., etc.

Gran secció
de preu
únic

a 1'50 i 3'50 Ptes.

que està compresa per articles de totes les seccions d'aquesta casa

Les seccions de Cristalleria, Pisa, Porcellana, Bateria de cuina, etc., continuen com sempre a preus sense competència

PELLETERIA

LA SIBERIA

RAMBLA CATALUNYA, 15

CORTS CATALANES, 624

Fi de temporada :: Grans rebaixes

15% DE DESCOMPTE

EN ELS ARTICLES CONFECCIONATS

EN TOTES LES CONFECCIONES D'ARMINI I TOP
50 per 100 DE REBAIXA

Exposició als aparadors d'articles de gran reclam

Primera fabrica a Espanya de curfils i tintoreria de pells fines

PRODUCTES NACIONALS PERFECTES

BLAU CATALUNYA BARCO

(Marca registrada)

EXCEL·LENT PER LA BUGADA

Diploma d'Honor amb medalla d'or a
l'Exposició Internacional de Barcelona

La roba ofereix l'aspecte de neva quan ha rebut el contacte del

BLAU CATALUNYA BARCO

demaneu-lo arreu a 0'15 pessetes bosseta

Blancor perfecta i permanent

Fabricant: JOSEP LOPEZ DE LLAUDER CLARIS, 102

Tel. 359 G.

(Nom comercial registrat)

Manquen representants, Dipositaris i a Comissió per
algunes ciutats importants de Catalunya

Blaus a dojo amb paquets de 2 Kg.-2 g. i Barrils de 50, 100
i 200 Kg. — Del tipus més perfecte al més corrent

DEMANEU PREUS I MOSTRES

INSTITUT INDUSTRIAL

TECNIC-JURIDIC

DIRECTORS TECNICS
Don Paulino Castells
Don Gaietà Cornet
ENGINEERS INDUSTRIALS

ASSESSOR JURIDIC
Don Josep M.ª Sorjús
ADVOCAT

Estudi de projectes, Peritatges, Consultes tècniques, Assumptes jurídico-industrials, Tramitació d'expedients de Propietat Industrial, PATENTS, MARQUES, dibuixos i models. Noma comercials, etc.

DIPUTACIO, 292

BARCELONA